

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงาน
ขององค์กรบริหารส่วนตำบลคงรด
อำเภอห้วยแผลง จังหวัดนครราชสีมา

การกันคว้าอิสรภาพ

ของ

สันติสุข หมื่นอุตสาห์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา^๑
ตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
พฤษจิกายน 2555

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

PEOPLE'S OPINIONS TOWARDS THE OPERATION OF KONGROD
SUBDISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION IN HUAI
THALANG DISTRICT, NAKHON RATCHASIMA PROVINCE

Santisuk Manutsah

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Public Administration Program in Public Administration

November 2012

Copyright of Buriram Rajabhat University

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระได้พิจารณาการค้นคว้าอิสระของ
นายสันติสุข หมั่นอุตสาห์ เรียนร้อยแเด้ว เก็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวารธุรัฐประศาสนศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

คณะกรรมการสอบ

.....
ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ปราชญ์ 侃เนวัน)
ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

.....

กรรมการ
(ดร.พดุงชาติ ยังดี)
ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

.....

กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒินันท์ รามฤทธิ์)

.....

กรรมการ
(ดร.ชุมเกียรติ จารุตน์)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์อนุญาตให้รับการค้นคว้าอิสระฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวารธุรัฐประศาสนศาสตร์

.....
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุเกียรบ ฉะօองทอง)
วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

ชื่อเรื่อง	ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกรงรถ อำเภอห้วยແດลง จังหวัดนครราชสีมา		
ผู้จัด	สันติสุข หมั่นอุดส่าห์ ที่ปรึกษาการศักวิชาอิสระ		
	รองศาสตราจารย์ประชัน ตะเนวน ดร. พดุงชาติ ยังดี	ที่ปรึกษาหลัก	
ปริญญา	รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต	สาขาวิชา	รัฐประศาสนศาสตร์
สถานศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏบูรีรัมย์	ปีที่พิมพ์	2555

บทคัดย่อ

การศึกษารังนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงาน
ขององค์การบริหารส่วนตำบลกรงรถ อําเภอห้วยແಡลง จังหวัดนครราชสีมา ใน 3 ด้าน คือ¹
ด้านการเมืองและการบริหาร ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านการให้
บริการทั่วไป กลุ่มตัวอย่าง ได้จากการสุ่มจากประชากร โดยการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตาราง
ของท่าโร ขามานេ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95.5% และระดับความคาดเคลื่อน $\pm 5\%$ ได้ขนาดของกลุ่ม
ตัวอย่าง จำนวน 359 คน แล้วทำการสุ่มให้กระจายไปยังหมู่บ้านต่างๆ ตามสัดส่วน ด้วยวิธีสุ่มอย่าง
ง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมี 3 ลักษณะ คือ แบบตรวจสอบรายการ
แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และแบบปลายเปิด ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.8975 สถิติ
พื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ผลการวิจัยพบว่า :

1. ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกรงรถ อําเภอ
ห้วยແດลง จังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้าน²
การเมืองและการบริหาร อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านอื่นๆ อยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากด้าน³
ที่มีค่าเฉลี่ยสูงไปหาต่ำ คือ ด้านการให้บริการทั่วไป ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
และด้านการเมืองและการบริหาร ตามลำดับ

2. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่มีจำนวนมากที่สุดคือ ความมีการเปิดเผยข้อมูลไว้ในที่
เปิดเผยเกี่ยวกับการจัดซื้อจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล รองลงมา คือ ควรจะมีการประชาสัมพันธ์
ให้ประชาชนเข้ารับฟังการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลให้มากขึ้น และความมีการรายงานผลการ
ประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลให้ประชาชนทราบ ตามลำดับ

TITLE People's Opinions towards the Operation of Kongrod Subdistrict Administrative Organization in Huai Talang District, Nakhon Ratchasima Province

AUTHOR Santisuk Manutsah

INDEPENDENT STUDY ADVISORS

Associate Professor Prajan Kanawan

Major Advisor

Dr. Phadungchat Youngdee

Co-Advisor

DEGREE Master of Public Administration

MAJOR Public Administration

SCHOOL Buriram Rajabhat University

YEAR 2012

ABSTRACT

The purpose of this research was to study the people's opinions towards the operation of Kongrod Subdistrict Administrative Organization in Huai Talang District, Nakhon Ratchasima Province in 3 aspects, namely politics and administration, natural resource and environment management and general services. The subject were 359 local people with at least 18 years old, selected by using the table of Taro Yamane, with the confidence value at 95.5% and error $\pm 5\%$, stratified random sampling, and simple random sampling, respectively. The instrument used for collecting data was a 3-part questionnaire, including checklist, 5-rating scale, and open-ended form with its reliability at 0.8975. The statistics used to analyze the data were percentage, mean and standard deviation.

The result were as follows :

1. The people's opinions towards the operation of Kongrod Subdistrict Administrative Organization in Huai Talang District, Nakhon Ratchasima Province as a whole were at a high level. When considering each aspect, it was found that politics and administration was at moderate level while the rest aspects were at a high level. The rankings from the highest to the lowest mean scores were general services, natural resource and environment management, and politics and administration, respectively.

2. The additional suggestions and opinions about the people's opinions towards the operation of Kongrod Subdistrict Administrative Organization in Huai Talang District, Nakhon Ratchasima Province were showing detail about the procurement should be opened to public, followed by the subdistrict administrative organization council should be more publicized to people to attend to listen to, and the meeting results should be reported to people to know, repectively.

ประกาศคุณภาพ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงโดยได้รับความอนุเคราะห์จากบุคลากรฝ่ายผู้วิจัย ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ประชัน คณะวัน ประธานกรรมการควบคุมการค้นคว้าอิสระ และ ดร. พดุลชาติ ยังดี กรรมการควบคุมการค้นคว้าอิสระ ที่กรุณาริบปรึกษา แนะนำ ตรวจแก้ไข ข้อบกพร่องต่างๆ ตั้งแต่ต้นจนสำเร็จเรียบร้อย ขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัยที่เอื้ออำนวยและประสานงานในการจัดทำการค้นคว้าอิสระเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่านได้แก่ ดร.กระพัน ศรีจัน รองคณบดีฝ่ายวิจัยและพัฒนาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธีรัมย์ นางสุวีณา อุเทนสุต ห้องถิน อำเภอหัวใหญ่ແຄลง จังหวัดนราธิวาส นายสมัย เพ็งลาก ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลลงรัก อำเภอหัวใหญ่ແຄลง จังหวัดนราธิวาส ที่ได้กรุณาริบเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือและแก้ไขเครื่องมือสำหรับใช้ในการวิจัย

ขอขอบพระคุณ นายวัชระ สนนอุก นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหัวใหญ่ແຄลง จังหวัดนราธิวาส ที่กรุณาริบเป็นผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือในการทดลองหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ขอขอบพระคุณ นายบรรหาร แก้ววิเศษ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลลงรัก อำเภอหัวใหญ่ແຄลง จังหวัดนราธิวาส ที่กรุณาริบเป็นผู้วิจัยได้แก้แบบสอบถามเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยและเป็นกำลังใจให้กับผู้วิจัยในฐานะผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยดีตลอดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

ประโยชน์และคุณค่าอันเพิ่งได้จากการค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ผู้วิจัยขอขอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณ แด่บิดา มารดา บุรพาราชย์ คณาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่อบรมสั่งสอนให้เกิดสติปัญญา ความรู้ และวิชาชีพ ตลอดจนชี้นำคุณธรรมในการดำเนินชีวิตแก่ผู้วิจัย

สันติสุข หมั่นอุตสาห์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	2
ความสำคัญของการวิจัย.....	2
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
แนวคิดที่เกี่ยวกับความคิดเห็น.....	5
แนวคิดเกี่ยวกับการกระจายอำนาจ.....	10
แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น.....	12
การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบองค์กรบริหารส่วนตำบล.....	16
แนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินงาน.....	19
แนวคิดเกี่ยวกับการให้บริการสาธารณูปโภค.....	21
บริบทขององค์กรบริหารส่วนตำบลกรุงรัตน์ อำเภอหัวยacle	
จังหวัดนครราชสีมา.....	28
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	35
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	38
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	38
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	39
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	41
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	51
ความนุ่งหมายของการวิจัย.....	51
วิธีดำเนินการวิจัย.....	51
สรุปผลการวิจัย.....	52
อภิปรายผล.....	53
ข้อเสนอแนะ.....	55
ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้.....	55
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป.....	55
บรรณานุกรม.....	56
ภาคผนวก.....	61
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย.....	62
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือวิจัย.....	66
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์แจกเครื่องมือวิจัย.....	68
ภาคผนวก ง แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	70
ภาคผนวก จ คำความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	76
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	77

บทที่ 1

ບາທນໍາ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัลวุ่น

การปักครองท้องถิ่นถือเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งเป็นไปตามหลักการ
กระจายอำนาจ ที่รัฐมุ่งเน้นในการบริหารตามภารกิจต่างๆ โดยหลักการกระจายอำนาจและให้อิสระ
แก่ท้องถิ่นเพื่อปักครองตนเอง รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้กำหนดให้
องค์กรปักครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระในการกำหนดนโยบาย การปักครอง การบริหาร การบริหารงาน
บุคคล การเงิน การคลัง มีอำนาจหน้าที่ของตนเอง โดยเฉพาะ และกำหนดให้การกำกับดูแลองค์กร
ปักครองส่วนท้องถิ่นเท่าที่จำเป็น ทั้งต้องเป็นไปเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น หรือ
ประเทศชาติโดยรวม ทั้งนี้เน้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปักครองท้องถิ่น เพื่อพัฒนาระบบ
ประชาธิปไตย และเท่ากับเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงานของท้องถิ่นนั้นๆ จึงเป็นที่มาของ
การตราพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปักครองส่วนท้องถิ่น
พุทธศักราช 2542

การปักครองท้องถิ่น ได้มีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงมาตามลำดับจนถึงปัจจุบัน โดยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นมีอยู่ 2 ระบบ คือ ระบบทั่วไปและระบบพิเศษ องค์กรปักครองส่วนท้องถิ่นระบบทั่วไป มีอยู่ 3 รูปแบบ ได้แก่ องค์กรบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์กรบริหารส่วนตำบล ระบบพิเศษ มีอยู่ 2 รูปแบบ ได้แก่ กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา และซึ่งแนวคิดของการกระจายอำนาจการปักครองนี้ เพื่อให้ท้องถิ่นสามารถทำกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างอิสระ ปลอดจากการชี้นำจากรัฐบาล มีความสามารถที่จะตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้ แต่ทั้งนี้ในด้านนโยบายที่สำคัญๆ ยังคงยึดนโยบายแห่งรัฐอยู่ เช่นนโยบายการเงินการคลัง นโยบายการป้องกันประเทศชาติ เป็นต้น

ปัจจุบันมีหน่วยงาน หรือองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา ส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น ให้มีการบริหารงานตามหลักความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ และส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมตามหลักธรรมาภิบาล เช่น กระทรวงมหาดไทย กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน และสถาบันพระปกาเกด้า ได้มีมาตรการ กลไกในการเสริมสร้างแรงจูงใจในการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยการให้รางวัลแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฯ ว่าด้วยหลักเกณฑ์การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี พุทธศักราช 2546 โดยแนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลลงรถ อำเภอหัวยแಡลง จังหวัดนราธิวาส ที่ผ่านมีการดำเนินงานสาธารณูปะภัณฑ์ประชาชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบตามนโยบายของผู้บริหาร ซึ่งส่วนใหญ่จะเน้นงานด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น การก่อสร้างถนนหนทาง เพราะเป็นสิ่งที่มีองค์ประกอบที่สำคัญและเป็นรูปธรรมมากที่สุด โดยนโยบายที่ไม่เป็นรูปธรรม มองเห็นไม่ชัดเจนหรือเห็นผลช้า จะถูกหยิบยกขึ้นมาดำเนินการทีหลัง จึงเป็นปัญหาที่เกิดข้อความ หรือเรื่องร้องเรียน ร้องทุกข์ ที่สะท้อนมาจากประชาชน ในท้องถิ่น โดยเฉพาะการดำเนินงาน 3 ด้าน คือ ด้านการเมืองและการบริหาร ที่ต้องการมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้ประชาชนอนุรักษ์หรือใช้ประโยชน์จากธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายในท้องถิ่นมากน้อยเพียงใด และด้านการให้บริการทั่วไปเมื่อประชาชนมีติดต่อขอรับบริการต่างๆ ณ ที่ทำการ องค์การบริหารส่วนตำบลลงรถ ไม่ว่าจะเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ กระบวนการขั้นตอนการให้บริการ รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ในการให้บริการ ว่าตรงตามความต้องการ และสามารถช่วยเหลือประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลหรือไม่ อย่างไร เพื่อจะได้นำผลจากการแสดงความคิดเห็นของประชาชนไปใช้ปรับปรุง แก้ไข ส่งเสริม พัฒนาการดำเนินงานให้เกิดผลลัพธ์ตามเป้าหมาย สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผู้วิจัยในฐานะเป็นผู้ที่ปฏิบัติงานอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลลงรถ จึงต้องการที่จะศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลลงรถ อำเภอหัวยแಡลง จังหวัดนราธิวาส เพื่อจะได้นำผลการวิจัยไปใช้ในการปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาการดำเนินงานให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนภายในท้องถิ่นต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลลงรถ อำเภอหัวยแಡลง จังหวัดนราธิวาส

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลลงรถ อำเภอหัวยแಡลง จังหวัดนราธิวาส

2. เป็นสารสนเทศในการนำไปวางแผนปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลลงรถ อำเภอหัวยแಡลง จังหวัดนราธิวาสให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และเป็นแนวทางสำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลอื่น ที่จะนำไปใช้ประโยชน์

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ต้องการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลกรุงรด อำเภอหัวยแลลง จังหวัดนครราชสีมา ใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการเมืองและการบริหาร ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ ด้านการให้บริการทั่วไป (องค์กรบริหารส่วนตำบลกรุงรด. 2554 – 2556 : 22-24)

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลกรุงรด อำเภอหัวยแลลง จังหวัดนครราชสีมา รวม 9 หมู่บ้าน จำนวน 3,191 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้จากการสุ่มจากประชากรโดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของทาโร่ ยามานะ (Taro Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95.5% และระดับความคาดเคลื่อน $\pm 5\%$ (ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. 2542:146) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 359 คน แล้วทำการสุ่มให้กระจายไปยังหมู่บ้านต่างๆ ตามสัดส่วน ด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

3. ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลกรุงรด อำเภอหัวยแลลง จังหวัดนครราชสีมา

นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ให้คำจำกัดความและนิยามศัพท์ต่างๆ เป็นการเฉพาะเรื่องในการวิจัย เท่านั้น เพื่อให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกันเรื่องที่ต้องการศึกษา ทั้งนี้ให้เกิดความเข้าใจตรงกันดังนี้

1. ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเกี่ยวกับความเชื่อ รวมถึง ความรู้สึก โดยอาศัยพื้นฐานที่ได้จากการเรียนรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมที่เป็นส่วนช่วยในการแสดงความคิดเห็น ซึ่งจะเป็นการแสดงออกโดยการพูด การเขียน การแสดงกริยาท่าทาง และเป็นการแสดงออกทางบวกหรือทางลบ ทั้งนี้ความคิดเห็นอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น

2. ความคิดเห็นของประชาชน หมายถึง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลกรุงรด อำเภอหัวยแลลง จังหวัดนครราชสีมา

3. การดำเนินงาน หมายถึง ดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลกรุงรด อำเภอหัวยแลลง จังหวัดนครราชสีมา ใน 3 ด้าน ได้แก่

3.1 ด้านการเมืองและการบริหาร หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นต่อการดำเนินงาน มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล รับรู้ข้อมูลข่าวสาร และตรวจสอบการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลกรุงรด

3.2 ค้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง การส่งเสริมให้ประชาชนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น มีการให้ความรู้ในการใช้ประโยชน์จากป่า และที่ดินให้เกิดประโยชน์สูงสุด รณรงค์ให้ประชาชนดูแลสถานที่สาธารณะ และส่งเสริมให้ความรู้ หรือจัดกิจกรรมเกี่ยวกับเรื่องมลภาวะและมลพิษต่างๆ

3.3 ค้านการให้บริการทั่วไป หมายถึง การให้บริการประชาชนที่มาติดต่อขอรับบริการจากองค์กรบริหารส่วนตำบล ณ ที่ทำการองค์กรบริหารส่วนตำบลลงรถ ได้แก่ ค้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ค้านกระบวนการขั้นตอนการให้บริการ และค้านสิ่งอำนวยความสะดวกในการบริการ

4. องค์กรบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์กรบริหารส่วนตำบลลงรถ อำเภอหัวযαιແطل จังหวัดนครราชสีมา

5. ประชาชน หมายถึง ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งภายในเขตพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลลงรถ อำเภอหัวยัยແطل จังหวัดนครราชสีมา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็น แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อช่วยให้ผู้วิจัยสามารถมองเห็นแนวทางในการศึกษาวิจัยดูเหมือนมากยิ่งขึ้น โดยผู้วิจัยได้แบ่งเนื้อหาออกเป็นหัวข้อดังนี้

1. แนวคิดที่เกี่ยวกับความคิดเห็น
2. แนวคิดเกี่ยวกับการกระจายอำนาจ
3. แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น
4. การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบองค์กรบริหารส่วนตำบล
5. แนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินงาน
6. แนวคิดเกี่ยวกับการให้บริการสาธารณูปโภค
7. บริบทขององค์กรบริหารส่วนตำบลลงรถ อำเภอห้วยแตง จังหวัดนครราชสีมา
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดที่เกี่ยวกับความคิดเห็น

ความหมายของความคิดเห็น

ความหมายของความคิดเห็นนั้น ได้มีผู้ที่ให้ความหมายไว้หลายท่าน ดังต่อไปนี้ ศรีสมบูรณ์ แย้มกมล (2538:47) กล่าวว่าความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางความรู้สึกหรือความเชื่อมั่นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจเกิดจากการประเมินผลสิ่งนั้น หรือเหตุการณ์นั้นโดยมีอารมณ์ ประสบการณ์ สภาพแวดล้อมในขณะนั้นเป็นพื้นฐานการแสดงออก ซึ่งอาจถูกต้องหรือไม่ก็ได้ อาจได้รับการอนรับหรือปฏิเสธจากคนอื่นก็ได้ ความคิดนี้อาจเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา การแสดงความคิดเห็นอาจทำด้วยคำพูดหรือเขียนก็ได้

นพมาศ ธีรวeken (2539:99) กล่าวว่าความคิดเห็นนั้นถูกจัดว่าเป็นส่วนที่มนุษย์ได้แสดงออกมาโดยการพูดหรือเขียน มนุษย์นั้นพูดจริงจากใจ พูดตามสังคมหรือพูดเอาไว้ฟังก์ตาม แต่มีพูดหรือเขียนไปแล้วก็ทำให้เกิดผลได้ คนส่วนใหญ่ก็อ้วสิ่งที่มนุษย์แสดงออกมานั้นเป็นสิ่งที่สะท้อนถึงความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือเรียกว่าการสำรวจประ瘴มติ (Poling) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าการหชั่งประ瘴มติ เป็นเครื่องมือสำคัญและสำรวจการแสดงความคิดเห็นในปัจจุบัน

ชากร เทศบำรุง (2544:6) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกถึงเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยเฉพาะความคิดเห็นจะเกี่ยวข้องกับทัศนคติและค่านิยม โดยเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับจิต ลักษณะของบุคคลหรือสังคม ค่านิยมเป็นเรื่องราわทางจิตอย่างกว้างๆ ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

จากนิยามและความหมายของความคิดเห็นดังกล่าวที่กล่าวมานี้ สรุปได้ว่า ความคิดเห็นคือ การแสดงออกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเกี่ยวกับความเชื่อรวมถึงความรู้สึก โดยอาศัยพื้นฐานที่ได้จากการเรียนรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมเป็นส่วนช่วยในการแสดงความคิดเห็น ซึ่งได้แสดงออกโดยการพูด หรือการเขียน และอาจแสดงออกได้ทั้งทางบากและทางลบ ทั้งนี้ความคิดเห็นอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น

ความสำคัญของความคิดเห็น

ความคิดเห็นนั้นมีความสำคัญ เพราะเป็นความรู้สึกของบุคคลกลุ่มคน ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งแต่ละคนจะแสดงความเชื่อและความรู้สึกได้ตามมาโดยการพูด การเขียน เป็นต้น ผลกระทบของการสำรวจความคิดเห็นจะเป็นการใช้ประโยชน์ต่อการวางแผนนโยบายต่างๆ การเปลี่ยนแปลงนโยบายหรือการเปลี่ยนแปลงระบบงาน เพราะจะทำให้การดำเนินงานต่างๆ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและความพอใจของผู้ร่วมงาน

มาลี สุจิรพัฒนพงษ์ (2537 : 61) กล่าวว่า การศึกษาความคิดเห็นมีความสำคัญและมีประโยชน์อย่างมาก เพราะทำให้ทราบความต้องการของบุคคลต่างๆ ให้สังคมสะท้อนให้เห็นถึงพฤติกรรมของผู้กระทำการผู้อุทกกระทำว่าดีหรือไม่ดีอย่างไร ความเห็นที่ได้มีประโยชน์ต่อผู้กระทำการปรับปรุงพฤติกรรม ทัศนคติต่อผู้อุทกกระทำให้ดีกว่าเดิม

โยธิน ศันสนยุทธ และคณะ (2544 : 46; อ้างถึงใน ชยกร เทศบำรุง. 2544 : 7) กล่าวว่า การศึกษาความคิดเห็นมีความสำคัญและเป็นประโยชน์อย่างมาก เพื่อทำให้เราทราบความต้องการของบุคคลต่างๆ ในสังคม สะท้อนให้เห็นพฤติกรรมของผู้กระทำการดีหรือไม่ดีอย่างไร จากความเห็นของผู้ที่ได้รับประโยชน์ เพื่อให้ผู้กระทำการได้ทำการปรับปรุงพฤติกรรมทัศนคติของผู้อุทกกระทำให้ดีกว่าเดิม ตัวอย่างที่เห็นได้ง่าย เช่น กิจการค้าของบริษัทเอกชน โดยเฉพาะ สถานีโทรทัศน์จะสอนความคิดเห็นของผู้ชมต่อรายการ โทรทัศน์ต่างๆ อุญญ์เสมอ เพื่อจะได้นำมาปรับปรุงแก้ไข

โธมัส (Thomas. 1971 : 29; อ้างถึงใน กนกศักดิ์ แสงเงินอ่อน. 2546 : 30) กล่าวว่าความคิดเห็นโดยทั่วๆ ไป ต้องมีสิ่งประกอบ 3 อย่าง คือ บุคคลที่ถูกวัด และมีการตอบสนองซึ่งจะบอกมาเป็นระดับสูง ต่ำ มาก น้อย วิธีวัดความคิดเห็นโดยมากใช้การตอบแบบสอบถามและการสัมภาษณ์

กล่าวโดยสรุป คือ การศึกษาความคิดเห็นทำให้ทราบความต้องการของบุคคลต่างๆ ในสังคม สะท้อนให้เห็นถึงพฤติกรรมของผู้กระทำการดีหรือไม่ดีอย่างไร จากความคิดเห็นของผู้ได้รับประโยชน์จะเป็นแนวทางในการนำไปกำหนดนโยบายต่างๆ และหากพบว่าบกพร่องจะได้ปรับปรุงแก้ไขให้ดีกว่าเดิม

ประเภทของความคิดเห็น

การคิดของคนเราย่อมแตกต่างไปตามวัตถุประสงค์ รึมตั้งแต่การคิดปัญหาง่ายๆ ไปถึงปัญหาที่ยากที่สุด หรือที่เรียกกันว่าปัญหาโลกแตก มีนักคิดหลายท่านแบ่งการคิดออกเป็นประเภทต่างๆ ดังต่อไปนี้

กันยา สุวรรณแสง (2540 : 112-114) ได้แบ่งความคิดเห็นออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้ คือ

1. ความคิดเห็นที่ไม่มีจุดมุ่งหมาย หรือความคิดเห็นประเทสัมพันธ์ (Associative Thinking) เป็นการคิดที่ไม่มีแนวทาง คิดเรื่องนี้แล้วก็คิดเรื่องโน้นติดต่อกันไปเรื่อยๆ ไม่มีการสรุปผล เช่น การคิด เสื่อนลอย การคิดเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัว เป็นการคิดเกี่ยวกับเรื่องราวของตัวเองมากกว่าที่จะใช้เป็นการเพื่อ ฝึกในขณะที่ตื่นอยู่ โดยรู้ตัว วากภาพ จินตนาการเรื่อยเปื่อย การฟันกลางคืนเป็นการฝึกขณะหลับ เป็น การฝึกโดยการเก็บเอาความกังวลใจตอนกลางวันไปฝันกลางคืน การคิดที่เป็นอิสระ (Free Association) การคิดที่เป็นสายความคิดจะตามกันมาเป็นสายไม่หยุด และการคิดที่ถูกควบคุม การคิดด้วยอารมณ์ที่ คล้องตามสั่งร้า (Controlled Association) เป็นการคิดที่มีกฎเกณฑ์ว่าจะต้องอยู่ใต้การแนะนำ คือ ถูก ควบคุมให้คิดเฉพาะแต่เรื่องนั้นๆ

2. ความคิดเห็นที่มีจุดมุ่งหมาย (Directed Thinking) หมายถึงความคิดเห็นที่ใช้ในการแก้ปัญหา การคิดหาเหตุผล ได้แก่ การคิดแบบวิเคราะห์วิจารณ์ (Critical Thinking) การคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Creative Thinking) และการคิดแก้ปัญหา (Problem Solving) การคิดแบบวิเคราะห์วิจารณ์ หรือการคิด เชิงวิจารณ์ คือการพินิจคิดหาเหตุผลโดยอาศัยการพิจารณาข้อมูล และสถานการณ์ต่างๆ ว่ามีข้อเท็จจริง เพียงใด สิ่งใดคือหรือไม่คืออย่างไร ผู้ใดผิด ผู้ใดถูก การคิดริเริ่มสร้างสรรค์ หรือการคิดแก้ปัญหา เป็น การค้นคิดเพื่อพบความสัมพันธ์ใหม่ของสิ่งต่างๆ ที่มีประโยชน์ มีคุณค่า และเปลกใหม่กว่าเดิม เป็น การคิดแก้ปัญหาประเภทหนึ่งซึ่งเป็นปัญหาพิเศษ ไม่ใช่ปัญหาในชีวิตประจำวัน

แรมนเมอร์ (Rammur.1954 : 6-7 ; อ้างถึงใน เวชยันต์ จันทร์เพชร.2549 : 10) กล่าวว่า ความคิดเห็นมี 2 ประการ ด้วยกัน คือ

1. ความคิดเห็นเชิงบางสุด - เชิงลบสุด (Extreme Opinion) เป็นความคิดที่เกิดจาก การเรียนรู้และประสบการณ์ ซึ่งสามารถทราบทิศทางได้ ทิศทางบางสุด ได้แก่ ความรักจนหลง ทิศทางลบสุด ได้แก่ ความรังเกียจ ความคิดเห็นนี้รุนแรงเปลี่ยนแปลงยาก

2. ความคิดเห็นจากความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Contents) การมีความเห็นต่อสิ่งใด สิ่งหนึ่ง ขึ้นอยู่กับความเข้าใจที่มีต่อสิ่งนั้น เช่น ความรู้ความเข้าใจในทางที่ดี ชอบ ยอมรับ เห็นด้วย ความรู้ความเข้าใจที่ไม่ดี ได้แก่ ไม่ชอบ ไม่ยอมรับ ไม่เห็นด้วย

ความคิดเห็น เป็นความรู้สึกของบุคคล เป็นการแสดงออก ด้านเจตคติค่านิคด้านหนึ่ง ที่พร้อมจะมีปฏิกริยาเฉพาะอย่าง ต่อสถานการณ์ภายนอกที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยต่างๆ ที่ตอบสนองต่อความ ต้องการ การที่บุคคลสัมพันธ์กันและมีความคิดเห็นต่อสิ่งต่างๆ ที่แตกต่างกัน ความขัดแย้งที่เกิดขึ้น ซึ่ง ความคิดเห็นนี้จะเกิดขึ้นจากความรู้และประสบการณ์ที่มีอยู่ของแต่ละบุคคล

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น

การแสดงความคิดเห็นเป็นเรื่องของแต่ละบุคคล ซึ่งความคิดเห็นของแต่ละคน ต่อเรื่องใดเรื่อง หนึ่งแม้เป็นเรื่องเดียวกัน ไม่จำเป็นต้องเหมือนกันเสมอไปและอาจแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ

ปัจจัยพื้นฐานของแต่ละบุคคลที่ได้รับมาจนทำให้มีอิทธิพลต่อการแสดงความคิดเห็น ได้แก่ นักวิชาการ เสนอปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นดังนี้

สุชา จันทร์เอม (2540 : 244-245) กล่าวว่า เนื่องจากทัศนคติเกิดจากการเรียนรู้และการเพิ่มพูน ประสบการณ์ให้เก็บบุคคล จะนั้นเราจึงอาจสร้างทัศนคติที่ต้องการได้ องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการ สร้างทัศนคติที่ควรคำนึงถึงมีดังนี้ คือ

1. วัฒนธรรม (Culture) วัฒนธรรมมีอิทธิพลต่อชีวิตของบุคคลทุกๆ คน ต้องแต่เกิดมาจนกระทั่ง ตายไปที่เดียว วัฒนธรรมของชาติต่างๆ แตกต่างกันออกไป เริ่มจากครอบครัว โรงเรียน วัด สถาบันอื่นๆ ในสังคม วิทยุ โทรทัศน์ สื่อมวลชนต่างๆ มีอิทธิพลต่อการสร้างทัศนคติทั้งสิ้น เช่น คนไทยนับถือ ผู้สูงอายุ หรือเรียกว่านับถือวัยวุฒิ คนโดยส่วนใหญ่จะนับถือความเกรงใจต่อผู้สูงอายุ ไปพบที่ ได้แม้ไม่รู้จักกันก็เรียก ลุง ป้า น้า อา เป็นต้น นับว่าเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความอบอุ่นทั้งผู้เรียกและผู้ถูกเรียก อย่างยิ่ง

2. ครอบครัว (Family) ครอบครัวเป็นแหล่งแรกที่อบรมให้เด็กเรียนรู้การสมาคมต่างๆ ซึ่งมี อิทธิพลมากที่สุดในการสร้างทัศนคติให้แก่เด็ก ตลอดจนการปลูกฝังทัศนคติในการดำเนินชีวิตให้แก่ บุตรของตน ทั้งนี้ เพราะเด็กมักเลียนแบบและเชื่อฟังพ่อแม่อยู่แล้ว มีผู้สำรวจพบว่า ทัศนคติของพ่อแม่ กับลูกค่อนข้างคล้ายกันมาก

3. กลุ่มเพื่อน (Social Groups) เด็กที่จากบ้านมาอยู่กับกลุ่มเพื่อนตั้งแต่เด็กๆ จะได้รับ อิทธิพลต่างๆ จากกลุ่มเพื่อนมากที่เดียว ทั้งนี้เด็กต้องการการยอมรับจากเพื่อน ต้องการคำแนะนำและ ความช่วยเหลือจากเพื่อนฝูง นั่นคือ เด็กต้องการมีมิตรนั่นเอง

4. บุคลิกภาพ (Personality) ลักษณะบุคลิกภาพมีความสัมพันธ์หรือมีอิทธิพลต่อทัศนคติของ บุคคลมากเหมือนกัน พวกรู้ชอบออกสังคม พวกรู้สังคม พวกรู้เบื่นหรือพวกรู้อนุรักษ์ จะมี ทัศนคติไม่เหมือนกัน

อสแคนป์ (Oskamp. 1977 : 110 ; อ้างถึงใน สุนันทา อ่อนรักษ์. 2548 : 6) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มี อิทธิพลต่อการเกิดความคิดเห็น ดังนี้คือ

1. ปัจจัยทางพันธุกรรมและสีระ คือ วัยวะต่างๆ ของบุคคลที่ใช้รับความรู้ความคิดปกติของ วัยวะ ความบกรรวงของวัยวะสัมพัสด์ ซึ่งมีผลต่อความคิดเห็นไม่ต่อบุคคลภายนอก ประสบการณ์ โดยตรงของบุคคล คือ บุคคลได้ประสบการณ์ด้วยตนเองการกระทำด้วยตนเองหรือได้พบเห็น ทำให้ บุคคลมีความผ่องใส่และเกิดความคิดต่อประสบการณ์เหล่านั้นต่างกัน

2. อิทธิพลของผู้ปกครอง คือ เมื่อเป็นเด็กผู้ปกครองจะเป็นผู้อยู่ใกล้ชิด และให้ข้อมูลแก่เด็ก ได้มาก ซึ่งจะมีผลต่อพฤติกรรมและความคิดเห็นของเด็กด้วย

3. ทัศนคติ และความคิดเห็นของกลุ่ม คือ เมื่อบุคคลเจริญเติบโตย่อมจะต้องมีกลุ่มและสังคม ดังนั้นความคิดเห็นของกลุ่มเพื่อน กลุ่มอ้างอิง หรือการอบรมสั่งสอนของโรงเรียนหน่วยงานที่มีความ คิดเห็นเหมือนกันหรือแตกต่างกัน ย่อมมีผลต่อความคิดเห็นของบุคคลด้วย

4. สื่อมวลชน คือ สื่อต่างๆ ที่เข้ามานำเสนอทบทวนในชีวิตประจำวันของคนไทย ดังนั้นสื่อเหล่านี้ซึ่งได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร จึงเป็นปัจจัยอันหนึ่งที่มีผลต่อความคิดเห็นของบุคคล

จาเรย์ ภาจิตร (2536 : 248-249 ; อ้างถึงใน กวิสรา สุวรรณบุตร. 2551 : 10-11) ได้สรุปเกี่ยวกับปัจจัยที่ก่อให้เกิดความคิดเห็น ว่าขึ้นอยู่กับกลุ่มสังคมในปลายประการ ดังนี้

1. ภูมิหลังทางสังคม หมายถึง กลุ่มคนที่มีภูมิหลังที่แตกต่างกัน โดยทั่วไปจะมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันไปด้วย เช่น ความคิดเห็นระหว่างผู้เยาว์กับผู้สูงอายุ ชาวเมืองกับชาวชนบท เป็นต้น

2. กลุ่มอ้างอิง หมายถึง การที่คนเราจะได้พบหาสมาคมกับใคร หรือกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้แก่ผู้ใด หรือการกระทำที่คำนึงถึงจะอะไรบางอย่างร่วมกันหรืออ้างอิงกันได้ เช่น ประกอบอาชีพเดียวกัน การเป็นสมาชิกกลุ่มหรือสมาคมเดียวกัน เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ย่อมมีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของบุคคลเหล่านี้ด้วย

3. กลุ่มกระตือรือร้นหรือกลุ่มเฉื่อยชา หมายถึง การกระทำที่ก่อให้เกิดความกระตือรือร้นเป็นพิเศษ อันจะก่อให้เกิดกลุ่มผลประโยชน์ขึ้นมาได้ ย่อมส่งผลต่อการจุงใจให้บุคคลที่เป็นสมาชิกเหล่านี้มีความคิดเห็นที่คล้ายตามได้ ไม่ว่าจะให้คล้ายตามในทางที่เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ตาม ในทางตรงกันข้าม กลุ่มที่เฉื่อยชาจะไม่มีอิทธิพลต่อสมาชิกมากนัก

ตามที่นักคิดหลายท่านได้กล่าวมาข้างต้น พолжรูปได้ว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของคนไทยคือ ปัจจัยทางด้านพันธุกรรมและร่างกาย จากประสบการณ์ที่ผ่านมา อิทธิพลของครอบครัวก็มีส่วนสำคัญต่อความคิด นอกจากนี้ก็มีแนวคิดที่มีอิทธิพลมาก ก็คือ ความคิดของกลุ่มและสื่อมวลชน ซึ่งมีอิทธิพลอย่างมากต่อความคิดของแต่ละคน

วิธีวัดความคิดเห็น

การวัดความคิดเห็นเป็นการวัดการแสดงออกไม่ใช่เป็นการกระทำ แต่เป็นความรู้สึกและแสดงออกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

สมสิน เขียวทอง (2541 : 9) กล่าวว่า ความคิดเห็นจะส่งผลถึงทัศนะและการแสดงออกถึงพฤติกรรมของเจ้าของความคิดเห็น การวัดระดับความคิดเห็นจะช่วยให้สามารถกำหนดแนวทางหรือนโยบายต่างๆ ให้เหมาะสมกับความคิดเห็นร่วมกันได้ การวัดความคิดเห็น ทัศนคติ แรงจูงใจ และค่านิยมได้มีการสร้างแบบสอบถามสำหรับวัดสิ่งต่างๆ ดังกล่าว แต่ก็ยังไม่สามารถแยกออกจากกันได้อย่างเด็ดขาด เพราะมีบางส่วนที่ซ้ำซ้อนกันอยู่ การวัดความคิดเห็นส่วนใหญ่แล้วก็ยังไม่มีการแบ่งแยกออกจากทัศนคติอย่างชัดเจน และมีบ่อยครั้งที่คำทั้งสองถูกใช้สลับกัน แต่ย่างไรก็ตามการสำรวจความคิดเห็นมักจะเป็นการถามสิ่งที่เฉพาะเจาะจง อย่างเช่น การสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนต่อโครงการสำรวจสัมพันธ์ เป็นต้น ซึ่งผลที่ได้ออกมาจากการสอบถามความคิดเห็นเหล่านี้จะเป็นตัวชี้วัดความพอใจ ไม่พอใจ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ของกลุ่มเป้าหมายดังกล่าว

พระช สุขสัญาติ (2542 : 10) เสนอว่า วิธีวัดความคิดเห็นโดยมากจะให้ผู้ที่ตอบคำถามเลือกตอบคำถามสำหรับวัดความคิดเห็น จะต้องระบุให้ผู้ตอบ ตอบว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อคำถามที่กำหนดให้ แบบสอบถามประเภทนี้นิยมสร้างตามแนวของลิกเกอร์ต (Likert) ซึ่งแบ่งน้ำหนักความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนการให้คะแนนขึ้นอยู่กับใจความว่าเป็นปัจจุบัน (Positive) หรือ ปฏิเสธ (Negative)

จากที่กล่าวมา การวัดความคิดเห็นจะช่วยให้สามารถกำหนดแนวทางหรือนโยบายต่างๆ ให้เหมาะสมกับความคิดเห็นร่วมกัน ซึ่งความคิดเห็นจะสนับสนุนหรือปฏิเสธก็ได้ โดยอาศัยการเรียนรู้ ประสบการณ์ และสิ่งแวดล้อมเป็นส่วนทำให้ความรู้สึกและแสดงออกมากอย่างมั่นคง ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง การที่เราจะทราบความคิดเห็นของบุคคลใดบุคคลหนึ่งได้นั้น ต้องใช้วิธีการแปลความหมายของการแสดงออก

แนวคิดเกี่ยวกับการกระจายอำนาจ

ความหมายของการกระจายอำนาจ

การกระจายอำนาจ (Decentralization) เป็นหลักการอย่างหนึ่งของการจัดระบบราชการ ปักธง ประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายในระบบราชการ ที่ถือว่าสำคัญคือ เป็นการโอนอำนาจการปกครองจากส่วนกลาง ไปให้ประชาชนในท้องถิ่นดำเนินการเอง โดยมีอิสระพอสมควร ภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย การกระจายอำนาจทำให้เกิดระบบบริหารราชการส่วนท้องถิ่นมากขึ้น องค์กรบริหารส่วนตำบล ถือได้ว่าเป็นหน่วยงานการปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง โดยมีนักวิชาการได้ให้แนวคิดของหลักการกระจายอำนาจการปกครองไว้ดังนี้

ประทาน คงฤทธิ์ศึกษากร (2535 : 24) ได้ให้ความหมายของการกระจายอำนาจว่า เป็นมาตรการที่รัฐกำหนดขึ้นเพื่อให้ประชาชนแต่ละท้องถิ่นได้มีการจัดการกันขึ้น โดยความเห็นชอบของส่วนรวม (โดยผ่านการเลือกตั้ง) ได้มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมในการแบ่งเบาภาระหน้าที่ในการทำบริการสาธารณูปการเพื่อตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น

ประยูร กานุจันกุล (2535 : 171) ได้ให้ความหมายของการกระจายอำนาจว่า การกระจายอำนาจเป็นวิธีการที่รัฐมอนอำนาจการปกครองบางส่วนให้แก่องค์กรอื่นๆ เพื่อจัดทำบริการสาธารณะอย่างโดยมีความเป็นอิสระพอสมควร ไม่ต้องขึ้นอยู่ในการบังคับบัญชาของราชการส่วนกลาง

วรรณ์ วิศรุตพิชญ์ (2537 : 11) ได้ให้ความหมายของการกระจายอำนาจ คือ การโอนกิจการบริการสาธารณะบางเรื่องของรัฐ หรือองค์กรปกครองส่วนกลาง ไปให้ชุมชนที่ดังอยู่ท้องถิ่นต่างๆ ของประเทศ หรือบางหน่วยงานรับผิดชอบ จัดทำอย่างอิสระจากองค์กรปกครองส่วนกลาง

สรุปการกระจายอำนาจ หมายถึง เป็นการโอนอำนาจการปกครองจากส่วนกลางไปให้ประชาชนในท้องถิ่นดำเนินการเอง โดยมีอิสระพอสมควรภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย การกระจายอำนาจทำให้เกิดการจัดระบบบริหารราชการส่วนท้องถิ่นขึ้น

การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การกระจายอำนาจทำให้เกิดการจัดระเบียบการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นขึ้น โดยสาระสำคัญ และหลักการกระจายอำนาจ ได้แบ่งหลักการกระจายอำนาจมีองค์ประกอบสำคัญ 4 ประการคือ (สถาบันพระปักเกล้า. 2545 : 57)

1. มีความเป็นนิติบุคคล การกระจายอำนาจปกครองนั้นจะต้องมีองค์การเป็นนิติบุคคลต่างหาก จากองค์การของรัฐบาลกลาง การเป็นนิติบุคคลก็เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของตน องค์การเหล่านี้จะต้องมีงบประมาณ ทรัพย์สิน หนี้สินและเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานเป็นของตนเอง

2. มีอำนาจอิสระในการบริหารงาน ความมีอิสระในการปฏิบัติหน้าที่เป็นหลักการสำคัญ ประการหนึ่งของการกระจายอำนาจปกครอง เพราะหากองค์กรนั้นไม่มีอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ จะต้องรอคำสั่งจากรัฐบาลกลางอยู่เสมอ องค์การเหล่านี้จะไม่ผิดไปจากหน่วยการปกครองส่วนภูมิภาค ซึ่งมีฐานะเป็นตัวแทนของรัฐบาลกลางประจำอยู่ในภูมิภาค องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีอิสระในการปฏิบัติภารกิจของตนเองตลอดจนมีอิสระพอสมควรในการกำหนดนโยบายหรือการตัดสินใจในการแก้ไขบัญหาต่างๆ แต่อำนาจอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องอยู่ในขอบเขตของกฎหมาย ไม่มากเกินไปจนทำให้เกิดการกระทบกระเทือนต่อเอกภาพและอิทธิพลของประเทศ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่ามิใช่เป็นสถาบันทางการเมืองที่มีอำนาจอิทธิพลของตนเอง หากแต่่ว่ามีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายกำหนด

3. ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหารและผู้ทำหน้าที่นิติบัญญัติ การมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองในท้องถิ่นนั้นเป็นสำคัญ เช่น ประชาชนบางคนอาจมีส่วนร่วมในกิจกรรมของท้องถิ่นเฉพาะการไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งตัวแทนของตนเข้าไปปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งต่างๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเท่านั้น แต่บางคนอาจมีความสนใจที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมการปกครองท้องถิ่นมากกว่านั้น ถึงกับสมัครเข้ารับเลือกตั้งเป็นตัวแทนของประชาชน เพื่อให้มีโอกาสเข้าไปมีบทบาทในการดำเนินกิจกรรมอันเป็นหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยตนเองก็อาจทำได้

4. งบประมาณเป็นของตนเอง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีอำนาจในการจัดเก็บรายได้ด้วยตนเองรวมไปถึงการมีอำนาจในการบริหารงบประมาณที่ได้มาด้วย การให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการจัดเก็บภาษีและบริหารรายได้ด้วยตนเองนี้เป็นการมอบอำนาจการตัดสินใจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมด ตั้งแต่การวางแผนปฏิบัติงาน การจัดเก็บรายได้ การบริหารและการบริการประชาชนในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ

จากองค์ประกอบทั้ง 4 ประการของหลักการกระจายอำนาจตามที่กล่าวมานี้ หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีองค์ประกอบทั้ง 4 ประการ และมีความพร้อมในการปฏิบัติงานเพื่อท้องถิ่น และประชาชนในท้องถิ่นของตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะส่งผลให้ท้องถิ่นพัฒนาตามเงื่อนไขที่ตั้งไว้

แนวคิดเกี่ยวกับการปักครองส่วนท้องถิ่น

การปักครองส่วนท้องถิ่นถือเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งเป็นไปตามหลักการกระจายอำนาจ ที่รัฐมอบอำนาจในการบริหารตามภารกิจต่างๆ โดยหลักการกระจายอำนาจและให้อิสระแก่ท้องถิ่นเพื่อปักครองตนเอง รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้กำหนดให้องค์กรปักครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระในการกำหนดนโยบาย การปักครอง การบริหาร การบริหารงานบุคคล การเงิน การคลัง มีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ และกำหนดให้การกำกับดูแลองค์กรปักครองส่วนท้องถิ่นเท่าที่จำเป็น ทั้งต้องเป็นไปเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น หรือประเทศชาติโดยรวม ทั้งนี้เน้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปักครองท้องถิ่น เพื่อพัฒนาระบบประชาธิปไตย

ความหมายของการปักครองท้องถิ่น

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปักครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 4 ให้ความหมายของค์กรปักครองส่วนท้องถิ่นดังนี้ องค์กรปักครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เมืองพัทยา กรุงเทพมหานคร และองค์กรปักครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่กฎหมายจัดตั้ง นอกจากนี้ยังมีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมาย และทัศนะเกี่ยวกับการปักครองท้องถิ่นไว้ดังนี้

ลิจิต ชีรเวคิน (2539 : 253) ให้ความหมายเกี่ยวกับการปักครองท้องถิ่นไทยไว้ว่า เป็นการมอบอำนาจให้คนในท้องถิ่น โดยมีอิสระในการปักครองตนเอง มีอำนาจในการบริหารท้องถิ่น มีงบประมาณเป็นของตนเอง และมีฐานะเป็นนิติบุคคล

ตัวลักษณ์ วรเทพพุฒิพงษ์ (2540 : 174) ได้กล่าวว่า การปักครองท้องถิ่น หมายถึง แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการปักครองชุมชนที่มีอาณาเขตแน่นอน แต่ไม่มีอำนาจขอธิปไตยแยกตัวเป็นอิสระไปจากรัฐหรือประเทศ เป็นชุมชนที่มีสิทธิ์ตามกฎหมายและการจัดตั้งองค์การที่จำเป็นเพื่อออกข้อบัญญัติในการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมท้องถิ่นของตนเองโดยอิสระ ปราศจากการควบคุมจากภายนอก

วิรช วิรัชนิภาวรรณ (2541 : 33) การบริหารงานท้องถิ่นหมายถึง การที่รัฐบาลในส่วนกลางให้หรือกระจายอำนาจหน้าที่ด้านการบริการไปให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งรวมทั้งให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในการจัดบริการสาธารณูปการและระบบการเพื่อชุมชนของตนเอง แต่ความเป็นอิสระของหน่วยการบริหารท้องถิ่นจะมีไม่มากจนถึงขนาดที่เป็นอิสระ โดยไม่เข้ากับรัฐบาลในส่วนกลาง ในเวลาเดียวกันเพื่อให้การบริหารท้องถิ่นดำเนินการไปได้จริงจำเป็นต้องมีหน่วยการบริหารท้องถิ่นที่รับผิดชอบในการบริหารท้องถิ่น เพื่อให้ตอบสนองความต้องการของประชาชนส่วนรวมในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

พวงทอง โยธาใหญ่ (2545 : 9) กล่าวว่า การปักครองท้องถิ่น หมายถึง การปักครองที่รัฐบาลกลางมอบอำนาจให้ประชาชนดำเนินการปักครองตนเอง โดยให้มีหน่วยการปักครองท้องถิ่นทำหน้าที่เกี่ยวกับการพัฒนา และให้บริการประชาชนในเขตพื้นที่องค์กรหน่วยการปักครองท้องถิ่น ให้มีอำนาจ

ในการกำหนดนโยบาย ตัดสินใจ และดำเนินการภายใต้ขอบเขตของกฎหมายที่กำหนดภายในท้องถิ่น ของตนเองเท่านั้น และหน่วยการปกครองท้องถิ่นนี้ต้องอยู่ในความดูแลของรัฐบาลกลาง

สถาบันพระปักเกล้า (2545 : 2) ให้ความหมายไว้ว่า การปกครองที่รัฐบาลกลางให้อำนาจหรือ กระจายอำนาจไปให้หน่วยงานการปกครองท้องถิ่น เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีอำนาจในการปกครองร่วมกัน การบริหารงานท้องถิ่นมีการจัดเป็นองค์การ โดยมีตัวแทนซึ่งเป็นประชาชน เลือกตั้งขึ้นมาทั้งหมดหรือบางส่วน ทั้งนี้มีความเป็นอิสระในการบริหารงาน แต่รัฐบาลต้องกำกับดูแล ด้วยวิธีต่างๆ ตามความเหมาะสม

รศคนธ. รัตนเสริมวงศ์ (2546 : 15) กล่าวว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง การที่ประชาชนใน ท้องถิ่นซึ่งมีอำนาจในการปกครองตนเอง โดยจัดตั้งองค์กรขึ้นมาใช้อำนาจแทนประชาชน เรียกว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชน ในท้องถิ่นเป็นผู้บริหารท้องถิ่นตาม เอกなるณ์ของประชาชนในท้องถิ่นอย่างเป็นอิสระ ภายใต้กรอบนโยบาย กฎหมาย และการกำกับดูแล

จากแนวคิดข้างต้นของนักวิชาการหรือสถาบันต่างๆ ที่ได้ใหุ้มมองไว้ว่า ข้างจะหาทางสาย แต่โดยสรุปแล้วการปกครองท้องถิ่น เป็นการกระจายอำนาจการตัดสินใจจากส่วนกลางให้กับคนใน ท้องถิ่น โดยให้ประชาชนที่เป็นตัวแทนของคนในท้องถิ่นมาบริการและตัดสินใจในการใช้ทรัพยากร ของท้องถิ่นตนเองมีอำนาจในการบริหารงานบุคคล การจัดเก็บรายได้ การออกข้อบัญญัติ ข้อบังคับ มีฐานะเป็นนิตบุคคล แต่ในความเป็นอิสระต้องอยู่ภายใต้กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และขั้นบังคับ และการกำกับดูแล

ความสำคัญของการปกครองส่วนท้องถิ่น

หน่วยการปกครองท้องถิ่นเป็นสถาบันที่ให้การศึกษาการปกครองระบบประชาธิปไตยแก่ ประชาชน ดังนี้ (โภวิทย์ พวงงาม. 2548 : 33)

1. การปกครองท้องถิ่นถือเป็นรากฐานการปกครองระบบประชาธิปไตย เพราะเป็นสถาบัน ฝึกสอนการเมืองการปกครองให้แก่ประชาชน ทำให้เกิดความคุ้นเคยในการใช้สิทธิและหน้าที่พลเมือง อันจะนำมาสู่ความศรัทธาเลื่อมใสในระบบประชาธิปไตย
2. การปกครองท้องถิ่นเป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาล
3. การปกครองท้องถิ่นจะทำให้ประชาชนรู้จักการปกครองตนเอง เพราะเปิดโอกาสให้ ประชาชนได้เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง ซึ่งจะทำให้ประชาชนเกิดสำนึกรักในความสำคัญของตนเองต่อ ท้องถิ่น ประชาชนมีส่วนรับรู้ถึงอุปสรรค ปัญหา และช่วยกันแก้ปัญหาของท้องถิ่นตนเอง
4. การปกครองท้องถิ่นสามารถตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นตรงเป้าหมาย และมี

ประสิทธิภาพ

5. การปกครองท้องถิ่นสอดคล้องกับแนวคิดในการพัฒนาชนบทแบบพื้นฐาน

จากแนวคิดข้างต้นของนักวิชาการสรุปได้ว่า การปกครองท้องถิ่นนับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อ การปกครองในระบบประชาธิปไตย เพราะเป็นโรงเรียนแห่งแรกที่ทำให้ประชาชนได้เรียนรู้เรื่อง

ประชาธิปไตย ซึ่งจะทำให้ประชาชนได้เข้าใจถึงสิทธิ หน้าที่ของตนเอง รู้จักการตัดสินใจ รู้จักผู้ที่จะเป็นตัวแทนในการใช้อำนาจบริหาร

องค์ประกอบของการปกครองท้องถิ่น

โภวิทย์ พวงงาม (2552 : 32-33) กล่าวว่า คณะกรรมการปรับปรุงระบบการบริหารการปกครองส่วนท้องถิ่นโดย นายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี ได้มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการดังกล่าว ตามคำสั่งที่ 262/2535 เมื่อวันที่ 11 ธันวาคม 2535 เพื่อกำหนดระบบการบริหารการปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบันในทุกรูปแบบ หาแนวทางและข้อเสนอในการปรับปรุงโครงสร้าง อำนาจหน้าที่ การคลัง และงบประมาณ ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาล หน่วยงานส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค กับหน่วยงานการปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกล่าวถึงองค์ประกอบการปกครองส่วนท้องถิ่น ไว้ดังนี้

1. เป็นองค์กรที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล และทบทวนการเมือง
 2. มีสภาพและผู้บริหารระดับท้องถิ่นที่มาจากการเลือกตั้ง ตามหลักการที่บัญญัติไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญ
 3. มีอิสระในการปกครองตนเอง
 4. มีเขตการปกครองที่ชัดเจนและเหมาะสม
 5. มีงบประมาณรายได้เป็นของตนเองอย่างเพียงพอ
 6. มีบุคลากรปฏิบัติงานของตนเอง
 7. มีอำนาจหน้าที่เหมาะสมต่อการให้บริการ
 8. มีอำนาจออกข้อบังคับเป็นกฎหมายของท้องถิ่นภายใต้ขอบเขตของกฎหมายแม่นบท
 9. มีความสัมพันธ์กับส่วนกลางในฐานะเป็นหน่วยงานระดับรองของรัฐ
- กล่าวโดยสรุปได้ว่า การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นการส่งเสริมประชาธิปไตยระดับท้องถิ่นโดยให้ประชาชนในท้องถิ่นได้เรียนรู้การปกครองตนเอง มีสิทธิในการเลือกสมาชิกและผู้บริหารท้องถิ่นของตนเอง อันเป็นพื้นฐานสำคัญของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ทำให้เกิดความคุ้นเคยในการใช้สิทธิและหน้าที่พลเมืองอันจะนำมาสู่ความครั้งชาเลื่อมใสในระบอบประชาธิปไตย โดยประชาชนมีส่วนร่วมและสามารถตรวจสอบได้ง่าย สามารถแก้ปัญหาในท้องถิ่นแต่ละแห่งได้อย่างรวดเร็วและมีความสอดคล้องของการตัดสินใจของปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่

ปัญหาของการปกครองส่วนท้องถิ่น

ส่วน ล้วม โนมนต์ (2548 : 7) ได้แสดงความคิดเห็นถึงปัญหาของการปกครองท้องถิ่นไว้ในบทความ คลังสมอง วปอ.เพื่อสังคม ในหัวข้อ รัฐธรรมนูญกับการปกครองท้องถิ่นดังนี้

1. ปัญหาด้านโครงสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หลักการสำคัญของการปกครองส่วนท้องถิ่นคือ ให้คนในท้องถิ่นปกครองตนเองตามเจตนาณ์ของประชาชนในท้องถิ่น แต่ในอดีตได้มีกฎหมายหลายฉบับกำหนดโครงสร้างการบริหารของท้องถิ่นไว้หลากหลายรูปแบบ ทำให้เกิดความ

แตกแยก ตับสน รวมทั้งการที่ผู้บริหารห้องถีนหรือสมาคมสภากองถีนไม่ได้นำจากการเลือกตั้งของประชาชน จึงถูกมองว่าการบริหารกิจการของห้องถีนไม่ตรงกับความต้องการของประชาชนในห้องถีน อาทิเช่น องค์กรบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล เมืองพัทยา

2. ปัญหาด้านอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนห้องถีน การจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนห้องถีนในแต่ละรูปแบบจะกำหนดอำนาจหน้าที่ไว้อย่างชัดเจนในกฎหมายและมีอยู่หลายประการแต่ในความเป็นจริงแล้วองค์กรปกครองส่วนห้องถีนกลับมีอำนาจหน้าที่และการให้บริการสาธารณูปการแก่ประชาชนในห้องถีนของตนเองน้อย เนื่องจากมีหน้าที่ซ้ำซ้อนกับราชการส่วนภูมิภาค

3. ปัญหาด้านการคลังขององค์กรปกครองส่วนห้องถีน ปัญหาสำคัญในเรื่องนี้คือ ปัญหารายได้ของห้องถีนซึ่งองค์กรปกครองส่วนห้องถีนมีรายได้จากการยืดดังนี้ ภาษีที่องค์กรปกครองส่วนห้องถีนจัดเก็บเอง เช่น ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีป้าย อากรม่าส์ต์ ภาษีที่เป็นของรัฐบาล รัฐบาลจัดเก็บเพิ่มเติมและจัดสรรให้แก่ ห้องถีน เช่น ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีสรรพสามิต และภาษีที่เป็นของห้องถีน อย่างไรก็ต้องมีรายได้ขององค์กรปกครองส่วนห้องถีนคือ มีรายได้น้อยมาก จึงไม่เพียงพอต่อการให้บริการสาธารณูปการแก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. ปัญหาด้านการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนห้องถีน พนักงานหรือข้าราชการห้องถีนเป็นผู้รับนโยบายของผู้บริหารไปปฏิบัติตามระเบียบ กฎหมายกำหนดให้มีองค์กรบริหารงานบุคคลของห้องถีนแต่ละรูปแบบแตกต่างกัน ทำให้ไม่เอื้ออำนวยต่อการให้บริการและมีความเหลื่อมล้ำกันในความก้าวหน้า

5. ปัญหาด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ในอดีตที่ผ่านมาประชาชนในห้องถีนจะมีส่วนร่วมในการปกครองห้องถีนของตนเองน้อยมาก การมีส่วนร่วมที่เป็นรูปธรรมคือ การเปิดโอกาสให้ประชาชนไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาห้องถีน แต่เมื่อเลือกตั้งเสร็จมีสมาชิกสภาห้องถีนไม่ค่อยผู้บริหารแล้ว ประชาชนจะไม่มีส่วนร่วมอย่างอื่นเลย ในการพิทักษ์ประชาชนสนใจจะมีส่วนร่วมในทางปฏิบัติพนักงานที่ไม่มีช่องทางที่เปิดให้ประชาชนทำอะไรได้มากนัก ซึ่งทำให้องค์กรปกครองส่วนห้องถีนขาดพลัง ขาดความร่วมมือและขาดความสนใจจากประชาชน ส่งผลให้การปกครองห้องถีนซึ่งเป็นการปกครองของคนในห้องถีนเองประสบความล้มเหลวอย่างถึงที่สุด

จากปัญหาข้างต้นจะเห็นว่ามีหลายด้าน แต่อย่างไรก็ตามก็มีผลดีมากกว่าผลเสีย เพราะการปกครองห้องถีนจะมุ่งให้ประชาชนในห้องถีนเกิดความรู้แจ้งทางการเมือง สร้างประชาธิปไตยที่มั่นคง เป็นการกระจายอำนาจการปกครองจากรัฐบาลกลางมาให้คนในระดับห้องถีนดูแลปกครองกันเอง ทั้งนี้ก็เพื่อห้องถีนเกิดการพัฒนาและการใช้ทรัพยากรของตนเองที่มีอยู่คุ้มค่าและตอบสนองความต้องการของตนเองได้ดีที่สุด ประชาชนในห้องถีนดำเนินการเองโดยมีอิสระพอสมควรภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย

การปักครองส่วนห้องถีนรูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบล

องค์กรปักครองส่วนห้องถีนในประเทศไทย แบ่งได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ องค์กรปักครองส่วนห้องถีนรูปแบบทั่วไป ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรปักครองส่วนห้องถีน รูปแบบพิเศษ ได้แก่ กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา ในที่ผู้จัด ขอกล่าวเฉพาะ องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ซึ่งเป็นองค์กรปักครองส่วนห้องถีนรูปแบบทั่วไป (กรมส่งเสริมการปักครองห้องถีน. 2554 :ออนไลน์) ดังนี้

องค์การบริหารส่วนตำบล มีชื่อย่อเป็นทางการว่า อบต. มีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการ บริหารส่วนห้องถีนรูปแบบหนึ่ง ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พุทธศักราช 2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึง (ฉบับที่ 6) พุทธศักราช 2552 โดยยกฐานะจากสภาตำบลที่มีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกันสามปี เนื่องไม่ต่างกว่าปีละหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท

ประเภทขององค์การบริหารส่วนตำบล

ปัจจุบันมีการแก้ไขประเภทขององค์การบริหารส่วนตำบล แบ่งเป็น 3 ขนาด คือ

1. องค์การบริหารส่วนตำบล ขนาดใหญ่
2. องค์การบริหารส่วนตำบล ขนาดกลาง
3. องค์การบริหารส่วนตำบล ขนาดเล็ก

โครงสร้างองค์กรขององค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย สถาบันองค์การบริหารส่วนตำบล คณะผู้บริหาร องค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานประจำที่เป็นข้าราชการส่วนห้องถีนเป็นผู้ปฏิบัติงาน โดยมีปลัด และรองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นหัวหน้างานบริหาร ภายใต้กรรมการแบ่งออกเป็น หน่วยงานต่างๆ ได้เท่าที่จำเป็นตามภาระหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลแต่ละแห่ง เพื่อตอบสนอง ความต้องการของประชาชนในพื้นที่ที่รับผิดชอบอยู่ เช่น สำนักงานปลัด ส่วนการคลัง ส่วน สาธารณสุข ส่วนการศึกษา ส่วนโยธา เป็นต้น

สถาบันองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วยสมาชิกสถาบันองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน หมู่บ้านและสองคน ซึ่งเลือกตั้งขึ้นโดยรายภูมิสิทธิเลือกตั้งในแต่ละหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล นั้น กรณีที่เขตองค์การบริหารส่วนตำบลใดมีเพียงหนึ่งหมู่บ้านให้มีสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนหกคน และในกรณีนี้เพียงสองหมู่บ้านให้มีสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล หมู่บ้านละสามคน มีหน้าที่ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาตำบล พิจารณาให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติตาม ร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีและร่างข้อบัญญัติรายจ่ายเพิ่มเติม ควบคุมการบริหารงานของ คณะผู้บริหารให้เป็นไปตามนโยบายและแผนพัฒนาตำบล กฏหมายระบุนัยและข้อบังคับทางราชการ

คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล มีนายกองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวน 1 คน ซึ่งมาจากการเลือกตั้งผู้บริหารห้องถีนโดยตรง ของประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภา

ห้องถีนหรือผู้บริหารห้องถีน มีรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวน 2 คนและเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวน 1 คน ซึ่งมาจากการแต่งตั้งของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล
อำนวยหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสภาพัฒนาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พุทธศักราช 2537 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3 พุทธศักราช 2542) ดังนี้

1. พัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม (มาตรฐาน 66)
2. มีหน้าที่ต้องทำตามมาตรา 67 ดังนี้
 - 2.1 จัดให้มีและบำรุงทางน้ำและทางบก
 - 2.2 การรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดขยะ มูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
 - 2.3 ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
 - 2.4 ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
 - 2.5 ส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
 - 2.6 ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็กและเยาวชน ผู้สูงอายุและพิการ
 - 2.7 คุ้มครอง คุ้มครองและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - 2.8 บำรุงรักษาศิลปะ ชาติประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
 - 2.9 ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ราชการ命อนหมาย
3. มีหน้าที่ที่อาจทำกิจกรรมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ตามมาตรา 68 ดังนี้
 - 3.1 ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและการเกษตร
 - 3.2 ให้มีและบำรุงไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
 - 3.3 ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
 - 3.4 ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ
 - 3.5 ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและการสหกรณ์
 - 3.6 ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว
 - 3.7 บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพ
 - 3.8 การคุ้มครองคุ้มครองและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
 - 3.9 หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล
 - 3.10 ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือและท่าข้าม
 - 3.11 กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์
 - 3.12 การท่องเที่ยว
 - 3.13 การผังเมือง

อำนาจหน้าที่ตามแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรบริหารส่วนตำบล พุทธศักราช 2542 กำหนดให้ องค์กรบริหารส่วนตำบล มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณสุข เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองตามมาตรา 16 ดังนี้

1. การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
2. การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำและทางระบายน้ำ
3. การจัดให้มีและความคุณตลาด ท่าเที่ยนเรือ ท่าข้ามและท่าจอดรถ
4. การสาธารณูปโภคและการก่อสร้างอื่นๆ
5. การสาธารณูปการ
6. การส่งเสริม การฝึกและการประกอบอาชีพ
7. คุ้มครอง คุ้มแพและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
8. การส่งเสริมการท่องเที่ยว
9. การจัดการศึกษา
10. การสังคมสงเคราะห์และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก 佔รี คนชราและผู้ด้อยโอกาส
11. การบำรุงรักษาศิลปะ จาริตระเพนนี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
12. การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
13. การจัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
14. การส่งเสริมกีฬา
15. การส่งเสริมประชาริปไตย ความเสมอภาคและสิทธิเสรีภาพของประชาชน
16. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
17. การรักษาความสะอาดความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
18. การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและน้ำเสีย
19. การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัวและการรักษาพยาบาล
20. การจัดให้มีและความคุณสุสานและฌาปนสถาน
21. การควบคุมการเลี้ยงสัตว์
22. การจัดให้มีและความคุณการฆ่าสัตว์
23. การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อยและการอนามัย โรงพยาบาล และสาธารณสถานอื่นๆ
24. การจัดการ การบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
25. การพัฒนาเมือง
26. การขนส่งและการวิศวกรรมจราจร

27. การคูแลรักษาที่สาธารณสุข
28. การควบคุมอาคาร
29. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
30. การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
31. กิจกรรมใดที่เป็นประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

แนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินงาน

ความหมายของการดำเนินงาน

เมื่อมนุษย์มาอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม เพื่อทำงานสนองความต้องการอย่างโดยย่างหนักหรือหลายอย่าง เมื่อมีการทำงานร่วมกันเพื่อจุดหมายเดียวกันเป็นหัวใจสำคัญต่อการส่งผลดึงความสำเร็จของงานเนื่องจากต้องนำองค์กรให้ไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยมีผู้ให้ความหมายของการดำเนินงานไว้ดังต่อไปนี้

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2542 : 30) ได้อธิบายเกี่ยวกับการดำเนินงานไว้ว่า เป็นพฤติกรรมด้านการปฏิบัติงาน เป็นการใช้ความสามารถที่แสดงออกทางร่างกายรวมทั้งการปฏิบัติและพฤติกรรมที่แสดงออกและสังเกตได้ในสภาวะกรณ์หนึ่ง ๆ หรืออาจเป็นพฤติกรรมที่ล่าช้า คือ บุคคลไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ทันที แต่คาดคะเนว่าอาจปฏิบัติในโอกาสต่อไปเป็นพฤติกรรมต้องอาศัยพฤติกรรมระดับ ต่าง ๆ เป็นส่วนประกอบ ทั้งทางความรู้ และทักษะคดิ สามารถประเมินผลได้จ่าย

สมจิตต์ สุพรรณหัสดน์ (2545 : 16) อธิบายว่า การดำเนินงาน มีความหมายเช่นเดียวกับการปฏิบัติงาน ซึ่งถือว่าเป็นกิจกรรมของสิ่งที่มีชีวิตทุกชนิดที่แสดงออก โดยอาจจะสังเกตได้หรืออาจอยู่ทั้งภายในและภายนอก

สรุปได้ว่า การดำเนินงาน คือ การปฏิบัติงานที่บุคคลแสดงออกทางกายและเป็นพฤติกรรมที่สามารถสังเกตได้ ซึ่งการดำเนินงานอาจปฏิบัติได้ทันทีหรืออาจมีความล่าช้าตามปัจจัยต่าง ๆ เช่น ความรู้ ทักษะ โอกาส เป็นต้น

ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงาน

การดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ต้องอาศัยปัจจัยหลายอย่าง ได้แก่ คน ทรัพยากร งบประมาณ สภาพแวดล้อม สถานที่ ทรัพยากรมนุษย์เป็นสิ่งสำคัญสำหรับองค์กรยุคใหม่ เนื่องจากมนุษย์เป็นผู้ที่ใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ขององค์กร โดยมีผู้กล่าวถึงปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานไว้วัดนี้

ธงชัย สันติวงศ์ (2540: 52-53) กล่าวว่า พฤติกรรมการทำงานของแต่ละบุคคลที่แสดงออกมากนั้น จะเป็นผลมาจากการปัจจัยหลาย ๆ ประการต่อไปนี้สมพسانกัน คือ

1. ความสามารถ (Capabilities) ของแต่ละบุคคลที่แตกต่างกัน คนทุกคนต่างกันมีข้อจำกัดในด้านความสามารถ ดังนั้น พฤติกรรมที่แสดงจึงแตกต่างกันไปตามความสามารถที่มีแตกต่างกันนี้

2. ความต้องการที่แต่ละคนมุ่งที่จะตอบสนอง (Needs) ที่แตกต่างกัน คนทุกคนต่างก็มีจุดหมายที่อยากจะได้รับผลสำเร็จตามที่แต่ละคนสนใจแตกต่างกัน และสภาพภายในที่จะเป็นตัวกำหนดว่า ผลสำเร็จอะไรบ้างเป็นสิ่งสำคัญที่แต่ละคนมุ่งปรารถนาขึ้นก็คือ ความต้องการ ซึ่งแยกเป็น 2 กลุ่ม คือ ความต้องการทางร่างกายและความต้องการทางจิตใจ

3. ความคาดหมาย (Expectancy) หรือการนึกคิดถึงอนาคต และทำการตัดสินใจเกี่ยวกับแนวทางประพฤติปฏิบัติของแต่ละคนที่แตกต่างกัน การแสดงออกทางพฤติกรรมใด ๆ ของคนทุกคนต่างก็จะมีการพินิจพิเคราะห์อย่างรอบคอบเสมอ ทั้งนี้โดยมีการพิจารณาและซึ้งใจนึกคิดจากความต้องการ และสิ่งที่น้อมเห็นจากสภาพแวดล้อมภายนอกโดยเฉพาะอย่างยิ่งคือ การพิจารณา คิดวิเคราะห์และคาดคะเนเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรจะแสดงออก เพื่อที่จะได้ผลสำเร็จตามที่ต้องการว่าควรเป็นอย่างไร จึงจะถูกต้องและดีที่สุดตามความเข้าใจของเขามา

4. การอ่านเหตุการณ์ในสภาพแวดล้อม โดยยึดถือตามพื้นฐานของประสบการณ์ และความต้องการที่มีมาจากการดู (Past Experiences and Needs) ของแต่ละคน

5. การปฏิบัติตอบที่มีความนิยมชอบ (Affective Reactions) ที่แตกต่างกัน การแสดงออกของพฤติกรรมบุคคลที่มีต่อความนิยมชอบมี 2 ทางคือ ความพึงพอใจและไม่พึงพอใจ ปฏิกริยาความโน้มเอียงที่จะชอบหรือไม่ชอบนี้ จะมีผลการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมในครั้งต่อ ๆ ไป และจะไปกระทบถึงความเข้าใจจากการรับรู้ และความต้องการของบุคคลที่มีอยู่เดิมเสมอ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2542 : 32-33) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานมีดังนี้

1. ลักษณะประชากร เป็นลักษณะที่ช่วยให้เห็นถึงภูมิหลังของบุคคล เช่น เพศ อายุ เสื้อชาติ สถานะทางเศรษฐกิจ สังคม สถานที่อยู่อาศัย ขนาดครอบครัว ตลอดจนสิ่งอื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน อย่างไรก็ตาม ลักษณะประชากรอย่างเดียวจะไม่เป็นเครื่องชี้วัดที่ดีที่จะแสดงถึงผลการปฏิบัติงานที่ดี หันยังมีสิ่งที่เกี่ยวข้องคือ ความรู้ ความสามารถ และลักษณะทางจิตวิทยา

2. ลักษณะค้านความสามารถ เป็นสิ่งหนึ่งที่สำคัญในการพิจารณาเลือกคนเพื่อมาดำเนินงาน ความรู้ความสามารถเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่สามารถกระตุ้นให้เกิดความพยายามในการทำงาน เป็นแรงจูงใจขึ้นต้นที่มีผลกระทบต่อให้พริบของบุคคลที่เข้ามาร่วมงาน ได้ บุคคลที่รู้สึกว่ามีความรู้ความสามารถในงานของเขามา สามารถคิดได้ว่าเขาจะทำงานอย่างจริงจัง ดังนั้นความรู้ความสามารถแบ่งได้ 2 ด้าน คือ ด้านภาษาและด้านสมองซึ่งบ่อยครั้งได้ใช้ผลการเรียนเป็นเครื่องชี้วัดถึงแนวโน้มของความรู้ความสามารถค้านสมองและการปฏิบัติงาน

3. ลักษณะค้านจิตวิทยา เป็นการแสดงแนวโน้มของพฤติกรรมแต่ละบุคคลที่เกิดขึ้นและมีอิทธิพลก่อนข้างถาวรต่อพฤติกรรม ลักษณะทางจิตวิทยาเหล่านี้ เช่น ทัศนคติ การรับรู้ ความต้องการ และบุคลิกภาพ เป็นต้น อย่างไรก็ตามความสำคัญของคุณลักษณะประชากรเหล่านี้ขึ้นอยู่กับธรรมชาติและความจำเป็นแต่ละงานซึ่งเชอร์เมอร์อร์นและคณะเห็นว่า คุณลักษณะประชากรจะต้องมีความเหมาะสมกับความจำเป็นของแต่ละงานเพื่อที่จะนำไปสู่ผลการปฏิบัติงาน ที่ต้องการ

4. ความพยายามในการทำงาน คุณลักษณะประชากรที่มีความเหมาะสมกับความจำเป็นของงานนั้น ยังไม่สามารถที่จะทำให้บุคคลมีผลการปฏิบัติในระดับที่สูง ทั้งนี้ยังมีตัวแปรหนึ่งที่สำคัญและต้องมีก็คือ ต้องมีแรงจูงใจที่จะทำงาน เป็นแรงผลักดันภายในตัวบุคคลที่มีผลโดยตรงและคงไว้ซึ่งความพยายามในการทำงาน คนที่มีแรงจูงใจจึงเป็นสิ่งหนึ่งที่สำคัญที่จะช่วยกำหนด ความพยายามในการทำงาน

5. การสนับสนุนจากองค์การ ในการปฏิบัติงานของบุคคลจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากองค์การที่ปฏิบัติงานอยู่ บุคคลที่มีลักษณะบุคคลตรงกับความจำเป็นของงานและได้รับการจูงใจระดับสูง อาจไม่เป็นผู้ปฏิบัติงานที่ดี หากได้รับการสนับสนุนที่ไม่เพียงพอจากหน่วยงานหรือที่เรียกว่าข้อจำกัด ด้านสถานการณ์ เช่น ขาดเวลาที่จะทำงาน งบประมาณ เครื่องมือ เครื่องใช้และวัสดุอุปกรณ์ไม่เพียงพอ ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับงานไม่ชัดเจน ระดับความคาดหวังของผลการปฏิบัติที่ไม่เหมาะสม ขาดอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับงาน ขาดการช่วยเหลือจากผู้ที่เกี่ยวข้อง และขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ไม่ยืดหยุ่น เป็นต้น

ปริยาพร วงศ์อนุตร โภจน์ (2544: 81-83) กล่าวว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการทำงานว่า ความแตกต่างระหว่างบุคคลย่อมมีผลต่อการทำงาน ซึ่งปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการทำงานของบุคคลควรพิจารณาจากสิ่งต่าง ๆ ดังนี้

1. ด้านบุคคล บุคคลมีลักษณะและคุณสมบัติเฉพาะตัวแตกต่างกันไป ซึ่งมีผลต่อการแสดงออกของพฤติกรรมแตกต่างกันไปด้วย
2. ด้านสภาพแวดล้อม เป็นสถานการณ์ภายนอกที่มีผลต่อการแสดงออกของพฤติกรรมการทำงาน

กล่าวโดยสรุป ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานมีหลายประการ เช่น คุณลักษณะประชากร ความสามารถ จิตวิทยา ความพยายามในการทำงาน และการสนับสนุนจากองค์การ นอกจากนี้ปัจจัยที่ ด้านบุคคลและด้านสภาพแวดล้อมแตกต่างกันนี้มีผลต่อการทำงานและมีบทบาทต่องานในหน่วยงาน แตกต่างกัน หากปัจจัยดังกล่าวมีความสมบูรณ์จะทำให้ผลการดำเนินงานบรรลุประสิทธิภาพและเป้าหมายขององค์การ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวคิด เกี่ยวกับการให้บริการสาธารณสุข

การบริการสาธารณสุข คือ เครื่องมือที่องค์กรราชการที่กระจายการบริการและการกระจายตัวใน ภาคต่างๆ ให้กับคนในสังคม เพื่อความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น เพราะการบริการสาธารณสุขมีความสมบูรณ์ก็ต่อเมื่อ ได้รับการนำไปปฏิบัติให้ปรากฏเป็นจริง เพื่อให้การศึกษาความหมายของการบริการ สาธารณสุข จากแนวคิดต่างๆ เป็นไปอย่างชัดเจน จึงขอนำแนวคิดที่นักวิชาการต่างๆ ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการบริการสาธารณสุข ไว้มาอธิบายดังนี้

ความหมายของการบริการสาธารณะ

การให้บริการสาธารณะตรงกับภาษาอังกฤษว่า Public Service Delivery และ ได้มีวิัฒนาการมาตั้งแต่ในยุคแรกกับประเทศ แต่ละประเทศก็มีลักษณะของบริการสาธารณะที่แตกต่างกันตามความเหมาะสม ซึ่งบริการสาธารณะที่จัดทำขึ้นส่วนใหญ่จะมาจากฝ่ายภาครอง และอาจจะถือได้ว่าเป็นหน้าที่สำคัญยิ่งในการบริหารงานของภาครัฐ โดยเฉพาะในลักษณะงานที่ต้องมีการติดต่อสัมพันธ์กับประชาชนโดยตรง โดยหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการมีหน้าที่ในการส่งต่อการบริการให้แก่ผู้รับบริการ มีนักวิชาการให้แนวคิดเกี่ยวกับการให้บริการที่ขอ намากถ่าวพอสังเขปดังนี้

เทพศักดิ์ บุณยรัตพันธุ์ (2536 : 13) กล่าวว่า การให้บริการสาธารณะว่า หมายถึง การที่บุคคลกลุ่มนบุคคลหรือหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการสาธารณะ ซึ่งอาจจะเป็นของรัฐ หรือเอกชน มีหน้าที่การส่งต่อการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน โดยส่วนรวมการให้บริการสาธารณะที่เป็นระบบ "ระบบ" มีองค์ประกอบที่สำคัญ 6 ส่วน คือ 1) สถานที่และบุคคลที่ให้บริการ 2) ปัจจัยนำเข้าหรือทรัพยากร 3) กระบวนการและกิจกรรม 4) ผลผลิตหรือตัวบริการ 5) ช่องทางการให้บริการและ 6) ผล กระบวนการที่มีต่อผู้รับบริการ

มนต์ จุ่มปา (2546 : 76-77) กล่าวว่า การบริการสาธารณะ หมายถึง กิจกรรมที่ฝ่ายภาครองกระทำเพื่อประโยชน์สาธารณะอันเป็นการตอบสนองความต้องการของประชาชน เช่น การคมนาคม การศึกษา การสาธารณสุข เป็นต้น

นันทวัฒน์ บรรมานันท์ (2547 : 31) กล่าวว่า การบริการสาธารณะ หมายถึง กิจกรรมที่รัฐมีหน้าที่ต้องจัดทำขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนโดยส่วนรวม เป็นการให้บริการแก่ประชาชนหรือการดำเนินการอื่นเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน ซึ่งบริการสาธารณะจะต้องประกอบด้วยเงื่อนไข 2 ประการคือ เป็นกิจกรรมที่นิติบุคคลมหานเป็นผู้ดำเนินการหรือมอบให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการ และเป็นกิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์สาธารณะและตอบสนองความต้องการของประชาชน

กล่าวโดยสรุป การให้บริการสาธารณะจะเป็นการกระทำเพื่อประโยชน์อันจะเกิดกับประชาชนจำนวนมาก เป็นกิจกรรมที่มีเป้าหมาย วัตถุประสงค์ที่ชัดเจน ทั้งนี้เพื่อตอบสนองค่านิยมและความต้องการของประชาชนจำนวนมาก

การถ่ายโอนภารกิจในการบริการสาธารณะให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทย

ภารกิจการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นเรื่องที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นจะเป็นภาพสะท้อนถึงระดับของการกระจายอำนาจ ความเป็นอิสระ และความเป็นสถาบันของท้องถิ่น ที่สำคัญการจัดบริการสาธารณะจะเป็นตัวแปรสำคัญในการกำหนดโครงสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีความเหมาะสมอีกด้วย

โภวิทย์ พวงงาน (2552 : 402-403) กล่าวว่า สืบเนื่องมาจากรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ได้กำหนดให้มีคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขึ้นและให้มีการตรา

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายขึ้นในปี พ.ศ. 2542 ส่งผลให้มีการจัดทำแผนแม่บทกระจายอำนาจในปี พ.ศ. 2543 และแผนปฏิบัติการ พ.ศ. 2545 ขึ้น โดยในแผนกระจายอำนาจดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการให้รัฐบาลถ่ายโอนภารกิจหน้าที่ของรัฐในการบริการสาธารณะให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยเป็นผู้จัดบริการสาธารณะต่างๆ เหล่านั้นแทนรัฐ ดังนั้นจึงเป็นที่มาของการศึกษาถึงการถ่ายโอนภารกิจของรัฐในการบริการสาธารณะให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การจัดทำแผนการถ่ายโอนภารกิจ และการดำเนินการถ่ายโอนภารกิจตามแผนปฏิบัติการการกระจายอำนาจโดยสังเขปดังต่อไปนี้

ตามที่พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ในมาตรา 16 มาตรา 17 และมาตรา 18 นี้ จะเห็นได้ว่าเป็นอำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะที่มีขอบเขตกว้างขวางกว่าเดิม และในมาตรา 30 กำหนดให้มีการถ่ายโอนงานบริการสาธารณะที่เป็นการดำเนินการซ้ำซ้อนระหว่างรัฐ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือภารกิจที่รัฐจัดให้บริการในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและส่งผลกระทบกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น หรือภารกิจที่รัฐจัดให้บริการในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและส่งผลกระทบกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น หรือภารกิจที่เป็นการดำเนินการตามนโยบายรัฐบาล ภารกิจทั้งหมดนี้ต้องถ่ายโอนภายใน 4 ปี (พ.ศ. 2544 - 2554) และอาจแตกต่างกันได้แต่ไม่เกิน 10 ปี (พ.ศ. 2553)

แผนการกระจายอำนาจฯ จึงให้ความหมายของ “ภารกิจที่ซ้ำซ้อน” ว่าหมายถึงภารกิจการให้บริการสาธารณะที่กฎหมายกำหนดให้รัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในเรื่องเดียวกันและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ดำเนินการตามภารกิจนั้นอยู่แล้ว ส่วนความหมายของ “ภารกิจที่รัฐจัดทำในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายถึง ภารกิจการให้บริการสาธารณะกฎหมายกำหนดให้รัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ แต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่ได้ดำเนินการ หรือไม่เคยดำเนินการตามภารกิจนั้นมาก่อน และ “ภารกิจที่รัฐจัดดำเนินการในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและส่งผลกระทบต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายถึง ภารกิจการให้บริการสาธารณะที่กฎหมายกำหนดให้รัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่และรัฐดำเนินการในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหนึ่งแล้วมีผลกระทบเกิดขึ้นกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย แต่ยัง nepahay ในเขตจังหวัดไม่ครอบคลุมพื้นที่นอกเขตจังหวัด

ทิศทางการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทย

ภายใต้พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มีเป้าหมายการถ่ายโอนภารกิจในการจัดบริการสาธารณะของรัฐให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีรูปแบบคือ ภารกิจที่ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการเอง ภารกิจที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการร่วมกับรัฐ และภารกิจที่รัฐยังคงดำเนินการอยู่แต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็สามารถจะดำเนินการได้เอง

โภวิทย์ พวงงาน (2552 : 410-412) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทย ได้ออกเป็น 3 บุคลสำคัญดังต่อไปนี้

บุคที่ 1 การจัดบริการสาธารณะบุคคลึงเดิมโดยรัฐ

เป็นบุคที่รัฐโดยเฉพาะส่วนกลางและส่วนภูมิภาคเป็นผู้ที่มีบทบาทในการจัดบริการสาธารณะ หากจะนับตั้งแต่ประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณ์สหัส�าราชมาเป็นการปกครองระบอบประชาธิปไตย ก็อาจกล่าวได้ว่า นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2475 จนถึง พ.ศ. 2540 นั้น เป็นบุคที่รัฐเป็นผู้มีบทบาทหลักในการให้บริการสาธารณะแทนทั้งสิ้น โดยที่เปิดโอกาสให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการให้บริการอย่างมาก ทั้งนี้ด้วยข้อจำกัดหลายๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นข้อจำกัดเรื่องการกระจายอำนาจ งบประมาณ ความตื่นตัวของประชาชนในท้องถิ่น และนโยบายในการจัดทำบริการสาธารณะของรัฐ

บุคที่ 2 การจัดบริการสาธารณะจากรัฐสู่ท้องถิ่น

เป็นบุคที่รัฐเริ่มถ่ายโอนภารกิจในการจัดบริการสาธารณะให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้มีบทบาทหลักในการจัดบริการสาธารณะ ซึ่งหากนับระยะเวลาแล้วพบว่า รัฐเริ่มจะถ่ายโอนภารกิจในการจัดบริการสาธารณะทั้งหลายให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็ภายในรัชสมัยรัฐบุนนาคปัจจุบันมา นี้เอง (พ.ศ. 2540 - ปัจจุบัน) ซึ่งหากนับระยะเวลาแล้วก็เป็นระยะเวลาที่น้อยมากที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามาระมัดระวังการจัดบริการสาธารณะอย่างจริงจัง อีกทั้งยังมีปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการบริการสาธารณะมากมาย เช่น ความไม่พร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ความไม่จริงใจในการถ่ายโอนภารกิจหน้าที่จากรัฐสู่ท้องถิ่น ความไม่ตื่นตัวของประชาชนในท้องถิ่นในการรับการถ่ายโอนภารกิจหน้าที่ การขาดความรู้ ความสามารถและงบประมาณในการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นต้น

บุคที่ 3 การจัดบริการสาธารณะแบบการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance)

อย่างไรก็ตาม แม้การถ่ายโอนภารกิจในการจัดบริการสาธารณะจากรัฐมาสู่ท้องถิ่นจะมีอยู่บ้าง แต่ทิศทางการถ่ายโอนและการบริหารจัดการของท้องถิ่นที่มีความพร้อมก็มีแนวโน้มที่จะเห็นการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีในการบริการสาธารณะได้บ้างในท้องถิ่นบางแห่ง กล่าวคือ ท้องถิ่นบางแห่งยึดหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีทั้ง 4 ประการ ในการจัดบริการสาธารณะ หลักการทั้ง 4 ประการ ได้แก่

1. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนท้องถิ่นมีความโปร่งใสในการบริหารจัดการและจัดบริการสาธารณะมากขึ้น (Transparency) และสามารถตรวจสอบได้ในทุกขั้นตอน ตั้งแต่การกำหนดหรือวางแผนนโยบาย ขั้นตอนการจัดทำแผนหรืออนนโยบาย ขั้นตอนการดำเนินงานให้เป็นไปตามแผนและขั้นตอนในการติดตามและประเมินผล

2. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนท้องถิ่นมีความรับผิดชอบต่อประชาชนและสังคมมากขึ้น (Accountability) หมายถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความรับผิดชอบต่อการกระทำการของตน

ถ้าหากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ตัดสินใจดำเนินการใดๆ อันเป็นผลกระทบต่อประชาชนในวงกว้าง แล้ว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็พร้อมที่จะได้รับผลที่จะตามมา เช่น เสียงวิพากษ์วิจารณ์ของ ประชาชนในท้องถิ่น เป็นต้น

3. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนท้องถิ่นมีการบริหารจัดการที่ดี (Good Management) กล่าวคือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการวินิจฉัยสั่งการที่ดี มีการสร้างแรงจูงใจในการทำงาน มีการ ติดต่อสื่อสารที่ดี เป็นต้น

4. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนท้องถิ่นเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นเข้ามามี ส่วนร่วมในกระบวนการต่างๆ ของการบริการสาธารณะ (Participation) ปัจจุบันในประการนี้ถือเป็นปัจจัย ที่สำคัญที่สุดของบุคคลที่ 3 การจัดบริการสาธารณะแบบการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีเดียวก็ได้ และนับ ตั้งแต่การประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน และการตรากฎหมายพระราชบัญญัติกำหนดแผนและ ขั้นตอนการกระจายอำนาจ พ.ศ. 2542 ส่งผลกระทบต่อระบบการจัดทำภารกิจหน้าที่ขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นไทย ปรากฏเป็นแนวโน้มสำคัญๆ ซึ่งเป็นผลมาจากการประกาศใช้แผนการกระจายอำนาจ และแผนปฏิบัติการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

4.1 การจัดระบบบริการสาธารณะระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
จากทิศทางที่ปรากฏทั้งในรัฐธรรมนูญ กฎหมายกระจายอำนาจและแผนการกระจายอำนาจ ด้านแล้วแต่ มุ่งเน้นในการเพิ่มพูนบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะผู้จัดทำและจัดหาบริการสาธารณะ สำหรับชุมชนท้องถิ่นมากขึ้น ผ่านระบบการถ่ายโอนภารกิจหน้าที่จากส่วนราชการต่างๆ ให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น โดยถือว่า การบริการสาธารณะใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชน ท้องถิ่น ก็ควรจะถือเป็นหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ขณะที่ระบบบริหารราชการส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคจำเป็นจะต้องปรับบทบาทใหม่ จากผู้จัดทำบริการสาธารณะให้แก่ประชาชน โดยตรง ไปสู่การมีบทบาทในกิจกรรมอื่นๆ ต่อไป เช่น การมีบทบาทในเชิงนโยบาย การกำกับดูแล การวางแผนพัฒนาระดับภูมิภาค เป็นต้น

4.2 การจัดระบบบริการสาธารณะระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นับเป็นครั้ง แรกที่ปรากฏแนวโน้มในการจัดชั้น (Tier system) ให้เกิดขึ้นภายในระบบการปกครองท้องถิ่นไทยให้ สอดคล้องกับลักษณะสถาบันที่ปรากฏโดยทั่วไป กล่าวคือ เป็นการจัดระบบบริการสาธารณะขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น มิให้เกิดความซ้ำซ้อน รวมถึงมีการสอดคล้องกับขนาดและพื้นที่ขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ผ่านการผลักดันให้องค์กรปกครองส่วนจังหวัด ซึ่งมีพื้นที่ในความคุ้มครองคลุ่ม ทึ้งจังหวัด ไปสู่การมีบทบาทจัดทำภารกิจขนาดใหญ่ ครอบคลุมพื้นที่ให้บริการหลากหลายชุมชน ต้อง อาศัยศักยภาพในการจัดทำสูง และเป็นกิจการที่สามารถใช้ประโยชน์ร่วมกันระหว่างองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นขนาดเล็กได้ ขณะที่เทศบาล เมืองพัทยา และองค์กรบริหารส่วนตำบล ก็จะมีบทบาทจัดทำ ภารกิจเพื่อตอบสนองเฉพาะปัญหาและความต้องการภายใต้เขตชุมชนของตนเป็นหลัก

อย่างไรก็ตี แนวโน้มที่กล่าวมาหั้งหมดล้วนวางแผนจ่อไปสำคัญ นั่นคือ กรอบทิศทางที่ปรากฏทั้งในกฎหมายและแผนการกระจายอำนาจต้องมีการดำเนินไปอย่างต่อเนื่องและสัมฤทธิ์ผล ซึ่งในทางปฏิบัติแล้ว การทำให้แผนแม่บทและแผนปฏิบัติการการกระจายอำนาจให้เก่งคือการปักครองส่วนท้องถิ่น มิได้ดำเนินไปอย่างราบรื่น หากแต่ต้องพับกับปัญหาและอุปสรรคไม่น้อย

ปัญหาและอุปสรรคขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทยในการจัดบริการสาธารณสุข

พระราชบัณฑิตกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีภารกิจหน้าที่ที่กว้างขวางมากยิ่งขึ้น มีความเป็นอิสระในการจัดบริการสาธารณสุขและมีอำนาจตัดสินใจภายใต้กรอบกฎหมายที่เกี่ยวข้องได้ด้วยตนเอง แต่ในทางตรงกันข้ามกลับมีปัญหาและอุปสรรคหลายประการที่เข้ามายังการจัดบริการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งไม่เป็นไปตามเจตนาการณ์ของกฎหมายการกระจายอำนาจข้างต้น

โกวิทย์ พวงงาม (2552 : 413-414) ได้กล่าวถึงปัญหาและอุปสรรคสำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทยในการจัดบริการสาธารณสุขในปัจจุบันและอนาคต โดยเฉพาะอย่างยิ่งตามกรอบของแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจมีอยู่ด้วยกันอย่างน้อย 4 ประการดังต่อไปนี้

1. ปัญหาด้านการถ่ายโอนภารกิจหน้าที่ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แม้จะแผนแม่บทและแผนปฏิบัติการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะได้วางข้อกำหนดและทิศทางอย่างเป็นระบบเบียบ แต่ในระดับปฏิบัติเพื่อบังคับใช้แผนนั้น ก็ปรากฏปัญหาและอุปสรรคมากมาย ประเด็นปัญหาสำคัญที่คือ แม้จะว่าทิศทางและแผนการกระจายอำนาจจะถูกกำหนดไว้อย่างเป็นระบบ แต่กระบวนการของการถ่ายโอนภารกิจหน้าที่จากส่วนราชการต่างๆ ไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลับดำเนินการไปอย่างไรระบบเบียบ ซึ่งประเด็นปัญหาสำคัญได้แก่

1.1 การถ่ายโอนภารกิจที่เกิดขึ้นยังคงเป็นไปอย่างจำกัด ทั้งจะกระชุกตัวอยู่เฉพาะภารกิจในกลุ่มโครงสร้างพื้นฐานและการส่งเสริมคุณภาพชีวิต อีกทั้งกิจกรรมที่มีการถ่ายโอนจริงก็จำกัดเฉพาะในบางกิจกรรมเท่านั้น เช่น การก่อสร้างและบำรุงรักษาถนน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โครงการอาหารเสริมนมและอาหารกลางวัน การลงทะเบียนผู้สูงอายุ เป็นต้น

1.2 การถ่ายโอนภารกิจยังไม่เป็นไปอย่างสอดคล้องระหว่างภารกิจ งบประมาณบุคลากร แนวปฏิบัติ และวัสดุอุปกรณ์ เป็นผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถดำเนินกิจกรรมที่มีการถ่ายโอนได้ เนื่องจากข้อจำกัดในด้านทรัพยากร อีกทั้งในหลายกิจกรรม แม้จะห้องถิ่นจะมีความพร้อมในการจัดทำ แต่ก็พบว่าขั้นตอนการแก้ไขกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องให้ห้องถิ่นสามารถใช้งานในกิจกรรมนั้นได้อย่างเต็มที่

1.3 กระบวนการถ่ายโอนจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากส่วนราชการผู้ถ่ายโอนเป็นอย่างมาก แต่ในทางปฏิบัติกลับพบปัญหาว่า ส่วนราชการต่างๆ มักจะถ่ายโอนเฉพาะภารกิจหน้าที่ แต่ในด้านวัสดุอุปกรณ์ แนวปฏิบัติ ตลอดจนข้อมูลพื้นฐานต่างๆ ที่จำเป็นสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กลับมิได้มีการส่งมอบอย่างเป็นระบบเบียบ อันนำสู่ปัญหาการจัดทำภารกิจนั้นๆ

2. ปัญหาในการจัดระบบบริการสาธารณสุขระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประเด็นปัญหาสำคัญในเรื่องนี้ได้แก่ การขาดการบูรณาการระหว่างแผนการกระจายอำนาจกับทิศทางการปฏิรูประบบบริหารราชการแผ่นดินทั้งระบบ เป็นผลให้สภาวะของการซ้อนทับและแย่งชิงในเชิงบทบาทระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและส่วนราชการต่างๆ ยังคงดำเนินอยู่ต่อไป เนื่องจากทิศทางที่ปรากฏในแผนการกระจายอำนาจย่อมหมายถึงการลดขนาดและถอนตัวของอุดหนูกิจการไปจากส่วนราชการต่างๆ แต่ในทางปฏิบัติ ทิศทางการปฏิรูประบบบริหารราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ยังแสดงให้เห็นว่า ส่วนราชการต่างๆ ยังคงมีบทบาทอย่างสำคัญในพื้นที่การบริหารปกครองนอกศูนย์กลางต่อไป เช่น การสร้างระบบบริหารจังหวัดแบบบูรณาการ ในด้านหนึ่งจะเป็นความพยายามแก้ไขปัญหาร่วมศูนย์อำนาจที่เป็นไปอย่างกระฉัดกระเจา (Fragmented Centralism) แต่ในอีกด้านหนึ่ง ก็เท่ากับเป็นการสร้างความเข้มแข็งให้กับระบบการปกครองท้องถิ่น โดยรัฐ (Local State Government) ให้คงอยู่ควบคู่กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3. ปัญหาเกี่ยวกับบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ความสำเร็จหรือล้มเหลวของกระบวนการการกระจายอำนาจและการจัดระบบการบริการสาธารณสุขในระดับท้องถิ่นนั้น ส่วนสำคัญอยู่ที่บทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการกระจายอำนาจฯ และสำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจฯ ในอันที่จะผลักดันกระบวนการถ่ายโอนทรัพยากรต่างๆ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปตามแผนและขั้นตอนที่กำหนดไว้ แต่ในปัจจุบัน องค์กรสำคัญดังกล่าวกลับต้องพบกับปัญหาอุปสรรคทั้งในเชิงสถาบัน ซึ่งต้องอิงแบบและอาศัยความร่วมมือและผลักดันจากรัฐบาลที่ส่วนกลางค่อนข้างมาก รวมถึงปัญหาในเชิงองค์กร ซึ่งยังคงมีบุคลากรและทรัพยากรทางการบริหารค่อนข้างจำกัด เป็นผลให้การทำงานดำเนินไปอย่างยากลำบาก

4. ปัญหาเกี่ยวกับวิธีการในการให้บริการสาธารณสุข ประเด็นในเรื่องการกิจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบัน มักจะให้ความสำคัญกับเรื่องการถ่ายโอนการกิจ แต่ยังขาดความสนใจอย่างเพียงพอต่อเรื่องวิธีการในการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กล่าวคือ ภายใต้ข้อกำหนดในปัจจุบัน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทยยังคงมีช่องทางในการจัดทำกิจค่อนข้างจำกัด โดยมากมักจะเน้นให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้จัดทำบริการสาธารณสุขต่างๆ ด้วยตนเอง ผ่านการใช้ทรัพยากรทางการบริหารภายในองค์กรของตนเองเป็นหลัก แต่ภายใต้สภาพแวดล้อมทางการบริหารในยุคปัจจุบัน จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาทางเลือกใหม่ๆ ในการจัดทำบริการสาธารณสุขให้เกิดขึ้นในท้องถิ่น เพื่อนำไปสู่การพัฒนา และยกระดับการบริการสาธารณสุขให้เกิดขึ้น และที่สำคัญ จะเป็นการป้องกันปัญหาการของการเติบโตไปสู่ความเป็นระบบราชการ (Bureaucratization) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังเช่นที่เคยเกิดขึ้นกับระบบราชการส่วนกลาง

บริบทขององค์การบริหารส่วนตำบลลงรถ อำเภอห้วยແಡลง จังหวัดนครราชสีมา

ตำบลลงรถเกิดจากการที่ได้มีผู้คนพากันอพยพมาตั้งถิ่นที่อยู่ทำมาหากินในพื้นที่ปัจจุบันและได้พบ “กลล้อ กงเกวียน” หรือ “ลงรถ” จึงพากันขนานนามหมู่บ้านนี้ว่า “หมู่บ้านลงรถ” และตั้งเป็นชื่อของตำบลเนื่องจากหมู่บ้านนี้เป็นหมู่บ้านที่คนอพยพมาอยู่เป็นหมู่บ้านแรก คนส่วนใหญ่ในตำบลได้อพยพเข้ามาตั้งถิ่นที่อยู่ทำกินในบริเวณแห่งลั่น้ำ ลำห้วยตะเคียน ลำห้วยลงรถและลำน้ำมาก ปัจจุบัน “ลงรถ” ดังกล่าว ทางราชการได้เก็บรักษายไว้ และบ้านลงรถยังเป็นโบราณสถานที่ขึ้นทะเบียนในจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งมีบริบทโดยสังเขปดังนี้ (องค์การบริหารส่วนตำบลลงรถ.2554 – 2556 : 4-24)

องค์การบริหารส่วนตำบลลงรถ อำเภอห้วยແດลง จังหวัดนครราชสีมา จัดตั้งขึ้นตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล ประจำปี พ.ศ. 2540 โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้ลงนามในประกาศจัดตั้งสภาพตำบลลงรถเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลลงรถ และประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทว่าไป เล่ม 113 ตอนพิเศษ 52 ง. ลงวันที่ 25 ธันวาคม พ.ศ. 2539 โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2540 (หนังสือที่ว่าการอำเภอห้วยແດลง ที่ นบ 1718/642 ลงวันที่ 25 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2540)

ตาราง 1 เขตการปกครอง และจำนวนประชากร ตำบลลงรถ อำเภอห้วยແດลง จังหวัดนครราชสีมา

หมู่บ้าน	จำนวน/ผู้ใหญ่บ้าน	ครัวเรือน	จำนวนประชากร		
			ชาย	หญิง	รวม
หมู่ที่ 1 บ้านลงรถ	นายอภิชัย บุญเรืองพะเนว	87	213	196	409
หมู่ที่ 2 บ้านหัวท่านบ	นายวรชน สังข์คิต	134	323	312	625
หมู่ที่ 3 บ้านช่าเลือด	นายจิระ อินทร์มณี	176	335	326	661
หมู่ที่ 4 บ้านหนองบัวรอง	นายหนูนา มูลยาพอ	110	232	240	472
หมู่ที่ 5 บ้านโนนเขี้ยวตุน	นายประมวล ชุมกร้าง	97	217	137	354
หมู่ที่ 6 บ้านสีแยก	นายทรงศักดิ์ โพธิ์ชัย	78	139	247	386
หมู่ที่ 7 บ้านโโคกแค	นายแตง คัดฤญาวัตถ์	84	281	247	528
หมู่ที่ 8 บ้านหนองช้ำ	นางกนกวรรณ สันติธรรมการ	135	352	341	693
หมู่ที่ 9 บ้านหัวนบพัฒนา	นายสมร อินธิแสง	68	163	152	315
รวม		969	2,255	2,198	4,453

เขตการปกครองของตำบลลงรถแบ่งออกเป็น 9 หมู่บ้าน จำนวนประชากรและความหนาแน่นของประชากร เมื่อวันที่ 1 มีนาคม พ.ศ. 2553 จากข้อมูลทะเบียนรายถาวร อำเภอหัวยแลง จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งจำแนกหมู่บ้านตามตาราง 2

ตาราง 2 เนื้อที่องค์การบริหารส่วนตำบลลงรถ อำเภอหัวยแลง จังหวัดนครราชสีมา

หมู่ที่	บ้าน	เนื้อที่ (ไร่)	ร้อยละ	อันดับ
1	ลงรถ	3,790	14.56	4
2	หัวทำงานบ	4,184	16.08	2
3	ช่าเดือด	4,123	15.84	3
4	หนองบัวรอง	5,020	9.29	1
5	โนนขี้ตุ่น	1,980	7.61	7
6	สีแยก	2,300	8.84	6
7	โคงแค	1,309	5.03	8
8	หนองช้า	2,500	9.60	5
9	หัวทำงานบพัฒนา	820	3.15	9
รวม		26,026	100.00	

มีพื้นที่ตำบลตามการจัดทำข้อมูลสถิติเพื่อการพัฒนา อบต.พ.ศ. 2553 สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี จำนวนทั้งสิ้นประมาณ 26,026 ไร่ / 50 ตารางกิโลเมตร โดยมีเนื้อที่แยกเป็นราย หมู่บ้าน ดังต่อไปนี้

ลักษณะภูมิประเทศและภูมิอากาศ

ลักษณะพื้นที่ของตำบลลงรถ โดยทั่วไปเป็นที่ราบ พื้นที่ไม่มีภูเขา ไม่มีแม่น้ำ มีแต่ลำห้วยที่เป็นร่องน้ำธรรมชาตินาดใหญ่ เล็กกระจาย อยู่ทั่วไปในพื้นตำบลลงรถ แต่เนื่องจากป่าไม้ถูกทำลายไปเป็นจำนวนมาก ลำห้วยขนาดเล็กสายต่าง ๆ ไม่มีน้ำกักเก็บจึงตื้นเขิน การนำน้ำจากลำห้วยมาใช้ประโยชน์เพื่อการเกษตรจึงมีน้อย ตำบลลงรถมีแหล่งน้ำธรรมชาตินาดใหญ่ที่รองรับน้ำอยู่ 2 แห่ง คือ

1. ลำห้วยเคียน เป็นลำน้ำธรรมชาติที่ไหลผ่านบ้านสีแยก ม.6 บ้านช่าเดือด ม.3 บ้านโนนขี้ตุ่น ม.5 บ้านหนองช้า ม.8 บ้านหัวทำงานบ ม.2

2. ลำห้วยลงรถ เป็นลำน้ำธรรมชาติที่ไหลผ่านบ้านลงรถ ม.1 บ้านหัวทำงานบ ม.2 บ้านหัวทำงานบ พัฒนา ม.9

3. ลำคลองช่าเดือด-โคงแค เป็นลำน้ำธรรมชาติที่ไหลผ่านบ้านช่าเดือด ม.3

สภาพภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศโดยทั่วไปของตำบลลงรถ เป็นแบบมรสุม มี 3 ฤดู คือ

-ฤดูร้อน อากาศจะร้อนเริ่มตั้งแต่เดือนมีนาคม ถึง เดือนพฤษภาคม

-ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนมิถุนายน ถึง เดือนตุลาคม แต่จะมีฝนตกเล็กน้อยทำให้เกิดปัญหานในการทำการเกษตรและการขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภคเป็นประจำ

-ฤดูหนาว อากาศจะหนาวเย็น เริ่มตั้งแต่เดือนพฤษจิกายน ถึง เดือนกุมภาพันธ์

สภาพดิน พื้นดินเป็นดินร่วนปนทราย เป็นดินลึก มีการระบายน้ำดี มีความอุดมสมบูรณ์ปานกลาง ไม่เหมาะสมแก่การทำนา เหมาะแก่การทำทุ่งเลี้ยงสัตว์ ถ้าต้องการปลูกพืชไร่หรือการทำนาต้องมีการปรับปรุงดินให้นำ แต่ปัจจุบันเกษตรกรในตำบลใช้ปลูกข้าว มันสำปะหลัง ฯฯ ปอแก้วและหม่อนใหม่ ซึ่งมีผลกระแทบจากการใช้ประโยชน์ของคินพิคประเพททุกปี คือ ได้ผลผลิตต่ำ ถ้าปีไหนฝนทึ่งช่วงนาน จะทำให้ได้ผลตอบแทนน้อย ส่วนใหญ่เสียหายเกือบหมด

ด้านการศึกษา องค์การบริหารตำบลลงรถ มีสถานศึกษาภายในพื้นที่ ดังนี้

1. โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษาราชสีมา เขต 2 จำนวน 5 แห่ง ดังนี้

ชื่อโรงเรียน	ที่ตั้ง
โรงเรียนกรรณธรรมภรัศามัคคี	หมู่ที่ 1
โรงเรียนบ้านหัวท่านบ	หมู่ที่ 2
โรงเรียนบ้านช่าเดือด	หมู่ที่ 3
โรงเรียนบ้านหนองบัวรองสามัคคี	หมู่ที่ 4
โรงเรียนบ้านโนนจี้ตุ่น	หมู่ที่ 5

2. จัดการศึกษารูปแบบศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน 1 แห่ง โดยจัดการศึกษาแบบปฐมวัย ใช้อาคารเรือนกประสงค์ของโรงเรียนกรรณธรรมภรัศามัคคี เป็นที่ตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของรถ มีผู้ดูแลเด็กจำนวน 2 คน สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลลงรถ

ด้านศาสนา และวัฒนธรรม

ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ มีสถานบันเรื่ององค์กรศาสนา ทั้งหมด 8 แห่ง แยกเป็น วัด 6 แห่ง และสำนักสงฆ์ 2 แห่ง ดังนี้

วัด 6 แห่ง

1. วัดหัวท่านบ ที่ตั้ง หมู่ที่ 2 จำนวนพระสงฆ์ 2 รูป
2. วัดช่าเดือด ที่ตั้ง เลขที่ 134 หมู่ที่ 3 จำนวนพระสงฆ์ 3 รูป
3. วัดหนองบัวรอง ที่ตั้ง หมู่ที่ 4 จำนวนพระสงฆ์ 1 รูป
4. วัดโนนจี้ตุ่น ที่ตั้ง หมู่ที่ 5 จำนวนพระสงฆ์ 2 รูป
5. วัดโภกແಡ ที่ตั้งเลขที่ 67 หมู่ที่ 7 จำนวนพระสงฆ์ 1 รูป

6. วัดหนองซ้ำ ที่ตั้ง เลขที่ 121 หมู่ที่ 8 จำนวนพะสังษ์ 5 รูป

สำนักสงฆ์ 2 แห่ง

- 1. สำนักสงฆ์กรถ ที่ตั้ง หมู่ที่ 1 จำนวนพะสังษ์ 1 รูป
- 2. สำนักสงฆ์วิปัสสนาจิมพลีกิวัลย์ ที่ตั้ง หมู่ที่ 1 จำนวนพะสังษ์ 3 รูป

การสาธารณสุข

- 1. มีการบริการด้านสาธารณสุข โดยมีสถานที่บริการ ดังนี้

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จำนวน 1 แห่ง
- ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานประจำหมู่บ้าน จำนวน 9 แห่ง
- ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานประจำโรงเรียน จำนวน 5 แห่ง
- ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานประจำวัด จำนวน 7 แห่ง

จำนวนบุคลากร

- พื้ออำนวยการ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จำนวน 1 คน
- นักวิชาการสาธารณสุขระดับชำนาญการ จำนวน 1 คน
- เจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชนระดับปฏิบัติการ จำนวน 1 คน

การเกษตร/ปศุสัตว์

จากการสำรวจการประกอบอาชีพของประชากรส่วนใหญ่ต่ำลงรถ ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ประมาณ ร้อยละ 90 / ครัวเรือน

จากการรายงานการสำรวจสัตว์ของสำนักงานปศุสัตว์อำเภอหัวอยแหล่งพบว่า ประชากรส่วนใหญ่ในตำบลลงรถ นิยมเลี้ยงสัตว์ ดังต่อไปนี้

1. โคพื้นเมือง
2. โคพันธุ์ผสม
3. สุกร
4. ไก่พื้นเมือง
5. ไก่พันธุ์เนื้อ
6. เป็ด

การอุตสาหกรรม

การอุตสาหกรรมในเขตตำบล ไม่มีการลงทุนจัดตั้ง โรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ มีเพียงแต่ อุตสาหกรรมขนาดเล็ก ได้แก่ โรงสีข้าว กระจายอยู่ตามหมู่บ้าน นอกจากนี้ยังมีอุตสาหกรรมในครัวเรือน ได้แก่ การจักสาน การหอผ้าไหม ซึ่งจะหอและจัดจำหน่ายเอง

ด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย

- มีตู้สายตรวจประจำตำบล 1 แห่ง
- มีอาสาสมัครพลเรือน (อปพร.) จำนวน 50 คน

ระบบบริการพื้นฐาน

เส้นทางคมนาคมและการติดต่อสื่อสาร ดังนี้

1. การคมนาคมมีถนนสายหลักภายในพื้นที่มีทั้งหมด 3 สาย ได้แก่

1.1 ถนนสายบ้านโภกแคร - กงรถ - โนนขี้ตุ่น - หนองช้า - หนองบัวรอง ระยะทาง 13

กิโลเมตร

1.2 ถนนสายบ้านช่าเลือด - กงรถ ระยะทางประมาณ 4 กิโลเมตร

1.3. ถนนสายบ้านช่าเลือด - โนนขี้ตุ่น ระยะทางประมาณ 5 กิโลเมตร

1.4 ถนนสายบ้านหนองช้า - หัวท่านบ - หัวท่านบพัฒนา ระยะทางประมาณ

1 กิโลเมตร

2. ติดต่อระหว่างตำบลลงรถ กับ จังหวัดและอำเภอ มีทางหลวงแผ่นดิน และทางรถไฟตัดผ่านเส้นทางที่สำคัญ 2 สาย ดังนี้

2.1 ทางหลวงแผ่นดินสายกรุงเทพ - อุบลราชธานี สาย 226

2.2 ทางรถไฟฟ้าสายกรุงเทพฯ - อุบลราชธานี

3. ที่ทำการไปรษณีย์ (สายยื่อบ้านช่าเลือด) จำนวน 1 แห่ง

4. จุดบริการอินเตอร์เน็ตตำบลสำหรับประชาชนจำนวน 1 จุด ๆ ที่ทำการองค์การบริหารส่วน

ตำบลลงรถ

การสาธารณูปโภค

แหล่งน้ำอุปโภค - บริโภค

-บ่อประปาหน้าคิน จำนวน 4 บ่อ

-บ่อประปาผิวดิน จำนวน 3 บ่อ

-บ่อบาดาล จำนวน 1 บ่อ

พนักงานส่วนตำบลและลูกจ้างองค์การบริหารส่วนตำบลลงรถ

ปัจจุบัน มีพนักงานส่วนตำบลและลูกจ้างจำนวน 22 คน โดยแบ่งส่วนราชการออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

1. สำนักงานปลัด จำนวน 6 คน

2. ส่วนการคลัง จำนวน 5 คน

3. ส่วนโยธา จำนวน 3 คน

4. ส่วนส่งเสริมการเกษตร จำนวน 4 คน

5. ส่วนการศึกษา ศาสนา และวัฒธรรม จำนวน 4 คน

สรุปยุทธศาสตร์และแนวทางพัฒนา

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลลงรด ภายใต้แผนยุทธศาสตร์ การพัฒนา (พ.ศ.2553-2557) เป็นการกำหนดว่าในอนาคตองค์การบริหารส่วนตำบลลงรด จะดำเนินงาน การพัฒนาเป็นไปในทิศทางใด และเป็นเครื่องมือกำหนดแนวทางการพัฒนาของแผนพัฒนาตำบล 3 ปี (พ.ศ. 2554-2556) ว่ามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลลงรด เพียงใด โดยมีรายละเอียดแนวทางการพัฒนาดังนี้

วิสัยทัศน์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลลงรด

จากการระดมความคิดเห็นที่เกิดจากการวิเคราะห์ศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล ปัจจุบัน ความต้องการของประชาชน นโยบายรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ นำมาบูรณาการในการกำหนดเป็นวิสัยทัศน์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลลงรด คือ ป้าเจียวในสีปี ถนนดีทั้งตำบล

ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลลงรด

เพื่อนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ขององค์การบริหารส่วนตำบลลงรด มียุทธศาสตร์หลักที่จะดำเนินการให้เกิดความสำเร็จ 8 ยุทธศาสตร์หลัก และ 2 ยุทธศาสตร์รองคู่นั้น ซึ่งเป็นการสนับสนุน ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดให้บรรลุตามจุดประสงค์ โดยมีประเด็นและเป้าหมายดังนี้

1. นโยบายพัฒนาการเมืองและการบริหาร

1.1 ดำเนินงานตามแผนพัฒนาตำบลที่มีจากความต้องการของประชาชนและสอดคล้องกับ แผนพัฒนาอำเภอ และแผนพัฒนาจังหวัด โดยมีเป้าหมายคือจัดประชุมประชาคมหมู่บ้านเพื่อจัดทำ แผนพัฒนาตำบลอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

1.2 ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และสามารถตรวจสอบการดำเนินงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลลงรดได้ต่อเนื่องและหลากหลายช่องทาง โดยมีเป้าหมายคือประชาสัมพันธ์ การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลลงรดให้ประชาชนทราบและตรวจสอบหลายช่องทาง เช่น หอกระจายข่าวหมู่บ้าน ป้ายประชาสัมพันธ์ อินเตอร์เน็ตตำบล แผ่นพับ เป็นต้น

2. นโยบายโครงสร้างพื้นฐาน

เป้าหมายการพัฒนาคือ ก่อสร้างเส้นทางการคมนาคมที่ไดมาตรฐานและปลอดภัยให้ เชื่อมต่อกันทุกหมู่บ้าน พร้อมทั้งปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้า ประปา ให้ครบและเพียงพอ ทั้งตำบล

3. นโยบายทางเศรษฐกิจ

3.1 ส่งเสริมการประกอบอาชีพหลักของประชาชนให้ได้รับการช่วยเหลือทุกค้าน เพื่อความ มั่นคงในอาชีพ ให้ประชาชนมีรายได้ตลอดปี โดยมีเป้าหมายคือ มีกลุ่มอาชีพที่หลากหลายในหมู่บ้าน และเป็นสมาชิกสหกรณ์ในตำบล

3.2 การส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ มีศูนย์เรียนรู้ทางเกษตรและหัตถกรรม โดยมีเป้าหมายคือ มีแหล่งเรียนรู้ด้านอาชีพที่เน้นเศรษฐกิจพอเพียงทุกหมู่บ้าน

4. นโยบายส่งเสริมสุขภาพ กีฬา และนันทนาการ

ส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพดี ดำเนินชีวิตอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี ปลอดภัย ปลอดโรค โดยการร่วมมือกับเจ้าหน้าที่สาธารณสุข และอาสาสมัครสาธารณสุขในหมู่บ้านในการป้องกันและระงับโรคติดต่อ จัดและส่งเสริมกีฬา และนันทนาการ โดยมีเป้าหมายคือ จัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพอย่างน้อยปีละ 3 ครั้ง และดำเนินการก่อสร้างสนามกีฬาในหมู่บ้าน จำนวน 3 แห่ง

5. นโยบายด้านสวัสดิการ และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

สนับสนุนให้มีระบบสวัสดิการสำหรับคนชราและผู้พิการ โดยมีเป้าหมายคือ แยกเบี้ยยังชีพคนชราและผู้พิการทุกเดือน พร้อมทั้งปรับปรุงอาคารสำนักงานองค์กรบริหารส่วนตำบลลงรถให้เป็นสถานที่ที่เหมาะสมกับคนชราและผู้พิการ รวมถึงมีสวนสาธารณะที่คนชราและผู้พิการสามารถเข้าไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่

6. นโยบายการคุ้มครองสุขภาพและสิ่งแวดล้อม

จัดให้มีการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ในพื้นที่ เช่น ป่าไม้ แหล่งน้ำ จัดตั้งแหล่งเรียนรู้ทางธรรมชาติ โดยมีเป้าหมายคือ ปลูกและคุ้มครองป่าที่อยู่ในพื้นที่ จำนวน 411 ไร่ โดยการปลูกต้นไม้และจัดตั้งพิพิธภัณฑ์พืชและสัตว์ป่า ณ ป่าหนองสองห้องให้เสรีjkay ใน 4 ปี ตลอดจนการคุ้มครองความสะอาด เน้นครัวเรือนสะอาด และมีระบบกำจัดขยะที่ดีในแต่ละหมู่บ้าน ทั้งนี้ โดยการสร้างความตระหนักรและความร่วมของประชาชนในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

7. นโยบายส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

7.1 จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการศึกษาของเด็กก่อนวัยเรียน ตลอดจนการศึกษาทั้งในโรงเรียน และนอกโรงเรียน ร่วมมือกับ บ้าน วัด และโรงเรียน ในการพัฒนาทุกด้าน โดยมีเป้าหมายคือ จัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็กภายในตำบลลงรถ จำนวน 2 แห่ง

7.2 ส่งเสริมกิจกรรมเพื่อการทำนุบำรุงศาสนา และรักษาวัฒนธรรม สนับสนุนงบประมาณ โดยมีเป้าหมายคือ จัดกิจกรรมทางศาสนาและกิจกรรมวัฒนธรรมประจำในทุกโอกาส

8. นโยบายการให้บริการขององค์กร

โดยจัดบริการสำหรับประชาชนที่มีติดต่อขอรับบริการให้เกิดประสิทธิภาพ ดังนี้

8.1 ด้านการบริการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีที่ดิน ภาษีร้านค้า ตลอดจนภาษีอื่นที่เป็นรายได้ขององค์กรปีละ 100 เปอร์เซ็นต์

8.2 ด้านการให้บริการทั่วไป มีเป้าหมายคือ ประชาชนได้รับความสะดวกและมีความพึงพอใจจากการให้บริการของ องค์กรบริหารส่วนตำบลลงรถ

8.3 ค้านบุคลากรผู้ให้บริการ มีเป้าหมายคือบุคลากรในสังกัดได้รับการพัฒนาความรู้ ความสามารถ และเพิ่มทักษะการทำงานครบถ้วน

วาระเร่งด่วนที่ 1 เร่งดำเนินการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

เป้าหมาย คือ ก่อสร้างถนนลาดยางในตำบลสะยะทาง 13 กิโลเมตร

วาระเร่งด่วนที่ 2 การคูแลทรัพยากรธรรมชาติ

เป้าหมาย คือ ปลูกป่าซ่อมแซมและปลูกกันเป็นแนวเขตป้องกันด้วยพื้นที่ 411 ไร่

วิสัยทัศน์การพัฒนาอำเภอหัวยแผล

“แหล่งผลิตสินค้าเกษตร ผ้าไหมทอนมีข้อมูลธรรมชาติ ประชาชนดำรงชีวิตตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง”

วิสัยทัศน์การพัฒนาจังหวัดนราธิวาส

“ประทุมสู่อิสาน ศูนย์กลางการผลิตอุดสาหกรรมขนาดใหญ่ การปรับเปลี่ยนค้าเกษตรและท่องเที่ยว”

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลลงรถ อำเภอหัวยแผล จังหวัดนราธิวาส เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย จำเป็นต้องมีการศึกษาจากงานวิจัยที่ได้ทำการศึกษาวิจัยไว้ก่อนหน้าแล้ว โดยผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่มีหัวข้อใกล้เคียงกับโดยสรุปเนื้อหางานวิจัยได้ดังนี้

คณฑ์สุนันท์ อนันตินิชัย (2547 : บทคัดย่อ) “ได้ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลตลาดท่าแร้ง อำเภอบ้านเขว้า จังหวัดชัยภูมิ ใน 3 ค้าน คือ ค้านโครงสร้างพื้นฐาน ค้านคุณภาพชีวิตและสาธารณสุข และค้านงานบริการทั่วไป โดยภาพรวมพบว่า ค้านโครงสร้างพื้นฐาน มีระดับความคิดเห็นปานกลาง ค้านคุณภาพชีวิตและสาธารณสุข มีระดับความคิดเห็นมาก และค้านงานบริการทั่วไป มีระดับความคิดเห็นปานกลาง

ช่อพฤกษ์ ผิวภู่ (2550 : บทคัดย่อ) “ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเทศบาลตำบลชุมพลบุรี อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ผลการศึกษาพบว่าการปฏิบัติงานทั้ง 6 ค้าน ได้แก่ ค้านโครงสร้างพื้นฐาน ค้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ค้านการจัดระเบียบชุมชนสังคมและรักษาความสงบเรียบร้อย ค้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต ค้านสนับสนุนการปฏิบัติการ และค้านพัฒนาระบบและการท่องเที่ยว อยู่ในระดับปานกลาง

นภสร ภูบาลชื่น (2551 : 54 – 56) ได้ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลหัวยแಡง อำเภอหัวยแಡง จังหวัดนครราชสีมา ผลการศึกษาพบว่าการดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านสังคมอยู่ในระดับมาก ด้านเศรษฐกิจ และด้านการเมือง – การบริหาร อยู่ในระดับปานกลาง

อโนชา สีบจากมี (2551 : 58) ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลหนองหาร อำเภอลงทะเบียน จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งผลการศึกษาความคิดเห็นพบว่า การดำเนินงานทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านสิ่งแวดล้อมและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านการเมือง – การบริหาร อยู่ในระดับมาก

ไชยวัฒน์ โคงุษา (2552 : 40) ได้ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหัวเรือ อำเภอวัวปีปุ่ม จังหวัดมหาสารคาม พบร่วมกับการดำเนินงาน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านจัดระเบียบชุมชน สังคมและรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น และด้านการบริหาร อยู่ในระดับมาก

นิตยา สมัคคดี (2552 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทับพร้าว อำเภอตาพระยา จังหวัดสระบุรี ผลการวิจัยพบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากเช่นกัน โดยเรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงไปหาต่ำ ดังนี้ ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเมืองการบริหาร ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านสิ่งแวดล้อมและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ตามลำดับ

ปราณี ศุขภะสมสาร (2553 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านไทร อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านการเมืองการบริหารอยู่ในระดับมาก ด้านเศรษฐกิจ อยู่ในระดับน้อย ส่วนด้านอื่นๆ อยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงจากค่าเฉลี่ยสูงไปหาต่ำดังนี้ ด้านการเมืองการบริหาร ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อมและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านเศรษฐกิจตามลำดับ

สุรินทร์ ทาซ้าย (2554 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบร่วมกับด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงไปหาต่ำ ดังนี้ คือ ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จาริตรัฐพณิ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พัฒนาระบบ และการท่องเที่ยวตามลำดับ

รัฐกร ตามไว้สัง (2554 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงาน องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จริตประเพณี และภูมิปัญญาห้องถีน ด้านการ บริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอื่นๆ อยู่ใน ระดับปานกลาง

จากการศึกษางานวิจัยในประเทศที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าประชาชนส่วนใหญ่แสดงความ คิดเห็นต่อการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถีนอยู่ในระดับปานกลาง และยังไม่ค่อยทราบถึง บทบาทภาระ หน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถีนอย่างแท้จริง เพราะหน่วยงานท้องถีนยังไม่ค่อยเปิด โอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและเสนอความต้องการของชุมชน ทำให้ ประชาชนขาดโอกาสในการเรียนรู้ถึงแผนการดำเนินงาน การจัดทำแผนพัฒนาและโครงการพัฒนาต่างๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถีน จึงทำให้ประชาชนไม่ค่อยสนใจการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ ดังนั้นการศึกษาวิจัยความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลลงรถ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ในครั้งนี้จะสามารถนำผลการวิจัยที่ได้มาช่วยพัฒนาการ ดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลลงรถให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สามารถตอบสนอง ความต้องการของประชาชน ได้ค่อนข้างดี

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการมุ่งศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลลงรด อำเภอหัวข่ายແಡลง จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอวิธีดำเนินการวิจัยตามลำดับดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. **ประชากร** ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลลงรด อำเภอหัวข่ายແດลง จังหวัดนครราชสีมา รวม 9 หมู่บ้าน จำนวน 3,191 คน

2. **กลุ่มตัวอย่าง** ได้จากการสุ่มจากประชากร โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของทาโร่ ยามานะ (Taro Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95.5% และระดับความคาดเคลื่อน $\pm 5\%$ ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. 2542:146) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 359 คน แล้วทำการสุ่มให้กระจายไปยังหมู่บ้านต่างๆ ตามสัดส่วน ด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

รายละเอียดของจำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่าง ดังปรากฏในตาราง 3 ดังนี้

ตาราง 3 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามหมู่บ้าน

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
หมู่ที่ 1	บ้านคงรถ	296	33
หมู่ที่ 2	บ้านหัวทำงาน	438	49
หมู่ที่ 3	บ้านซ่าเลือด	505	57
หมู่ที่ 4	บ้านหนองบัวรอง	352	40
หมู่ที่ 5	บ้านโนนเขี้ยวตุ่น	325	36
หมู่ที่ 6	บ้านสีแยก	214	24
หมู่ที่ 7	บ้านโภกแคร	346	39
หมู่ที่ 8	บ้านหนองชำ	504	57
หมู่ที่ 9	บ้านหัวทำงานบพัฒนา	211	24
รวม		3,191	359

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ลักษณะเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นข้อ คำ答แบบตรวจสอบรายการ (Check List) โดยถามเกี่ยวกับประเด็นต่อไปนี้

- 1.1 เพศ
- 1.2 อายุ
- 1.3 ระดับการศึกษา
- 1.4 อาชีพ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์กร บริหารส่วนตำบลคงรถ อำเภอหัวหิน จังหวัดนครราชสีมา ลักษณะเป็นคำ答แบบมาตราส่วน ประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ซึ่งคำ答 ครอบคลุมการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบล 3 ด้าน คือ

1. ด้านการเมืองและการบริหาร
2. ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
3. ด้านการให้บริการทั่วไป

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหา ข้อเสนอแนะ และความคิดเห็นเพิ่มเติม เป็นคำถามแบบปลายเปิด (Open-ended Form) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้เสนอแนะความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ได้นอกเหนือจากคำถามในตอนที่ 2

2. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสาร และรายงานการวิจัย เป็นการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี และหลักการที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลผลกระทบ อำเภอหัวยแಡง จังหวัดนนทบุรี ที่มีความสำคัญ ที่มีผลต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบล แล้วดำเนินการสร้างแบบสอบถามตามที่ได้กำหนดไว้ 3 ด้าน คือ ด้านการเมืองและการบริหาร ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านการให้บริการทั่วไป

2.2 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ เพื่อขอคำแนะนำใน การปรับปรุงให้มีความสมบูรณ์ชัดเจนสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

2.3 นำแบบสอบถามที่ได้รับคำแนะนำแก้ไขจากอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญที่ทำการ ตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถาม ได้แก่

2.3.1 ดร.กระพัน ศรีงาม รองคณบดีฝ่ายวิจัยและพัฒนา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนรีรัมย์

2.3.2 นางสุวีณา อุเทนสุต ห้องถินอำเภอหัวยแಡง จังหวัดนนทบุรี

2.3.3 นายสมัย เพ็งลาก ปลัดองค์กรบริหารส่วนตำบล อำเภอหัวยแಡง จังหวัดนนทบุรี

2.4 นำแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจสอบแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญ นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา การค้นคว้าอิสระ พิจารณาอีกครั้ง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

2.5 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับประชาชน (Try out) ในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบล หัวยแಡง อำเภอหัวยแಡง จังหวัดนนทบุรี จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น

2.6 นำแบบสอบถามไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟ่า (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาก (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.8975 ซึ่งผ่าน เกณฑ์สามารถนำไปเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้จัดได้ดำเนินการเก็บข้อมูล ตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ผู้จัดขอหนังสือจากบันทึกวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ส่งถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลกรุง อำเภอหัวใหญ่ จังหวัดครรชสีมา เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้จัดได้นำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง
3. แบบสอบถามจำนวน 359 ฉบับ เก็บรวบรวมมาได้จำนวน 359 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ในการจัดกระทำข้อมูล ผู้จัดได้ดำเนินการดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ
 2. กรองรหัสแบบสอบถาม
 3. กำหนดค่าเฉลี่ยแทนค่าข้อมูลในแบบสอบถามแต่ละข้อ และบันทึกข้อมูล
 4. ประมวลผลค่าเฉลี่ยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ
- การวิเคราะห์ข้อมูลดำเนินการ ดังนี้
1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)
 2. ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกรุง อำเภอหัวใหญ่ จังหวัดครรชสีมา วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) นำเสนอเป็นตารางโดยแยกเป็นรายข้อ รายค้าน และโดยภาพรวม ประกอบคำอธิบาย

เกณฑ์ในการแปลความหมายข้อมูล การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ได้กำหนดขอนบทของค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชุม ศรีสะอาด. 2535 : 100)

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.51 – 5.00	มีการดำเนินงานมากที่สุด
3.51 – 4.50	มีการดำเนินงานมาก
2.51 – 3.50	มีการดำเนินงานปานกลาง
1.51 – 2.50	มีการดำเนินงานน้อย
1.00 – 1.50	มีการดำเนินงานน้อยที่สุด

3. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เป็นคำตามปลายเปิด ใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) โดยจัดคำตอบเข้าประเด็นเดียวกัน และแยกแจงความถี่หากค่าร้อยละ เสนอข้อมูลเป็นตารางประกอบคำอธิบาย

สติ๊กที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สติ๊กที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟ่า ตามวิธีของกรอนบาก
2. สติ๊กพื้นฐานที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่
 - 2.1 ร้อยละ
 - 2.2 ค่าเฉลี่ย
 - 2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบล
กรรด อําเภอห้วยแตลง จังหวัดนครราชสีมา ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ตามสัดส่วนที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

X แทน ค่าเฉลี่ย

S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติแบ่งการ
วิเคราะห์ออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบล
กรรด อําเภอห้วยแตลง จังหวัดนครราชสีมา

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติทำการ
วิเคราะห์และจำแนกผลการวิเคราะห์เป็นตอนๆ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏผลดังตาราง 4 ดังนี้

ตาราง 4 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ลักษณะตัวแปร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
กลุ่มตัวอย่าง		
1. เพศ		
1.1 ชาย	181	50.42
1.2 หญิง	178	49.58
2. อายุ		
2.1 18 - 27 ปี	70	19.51
2.2 28 - 37 ปี	58	16.15
2.3 38 - 47 ปี	97	27.02
2.4 48 – 57 ปี	86	23.95
2.5 58 – 67 ปี	46	12.81
2.6 68 ปีขึ้นไป	2	0.56
3. ระดับการศึกษา		
3.1 ประถมศึกษา	176	49.03
3.2 มัธยมศึกษาตอนต้น	102	28.41
3.3 มัธยมศึกษาตอนปลาย / เที่ยบเท่า	57	15.88
3.4 อนุปริญญาตรี / เที่ยบเท่า	12	3.34
3.5 ปริญญาตรี	11	3.06
3.6 สูงกว่าปริญญาตรี	1	0.28
4. อาชีพ		
4.1 เกษตรกร	251	69.92
4.2 รับจ้างทั่วไป	69	19.22
4.3 ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว	23	6.41
4.4 รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	10	2.78
4.5 พนักงานบริษัทเอกชน	6	1.67
4.6 รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	10	2.78
4.7 พนักงานบริษัทเอกชน	6	1.67

จากตาราง 4 พบร่วกกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 359 คน เมื่อจำแนกตามเพศ ปรากฏว่า ชายมีจำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 50.42 และหญิงมีจำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 49.58

เมื่อจำแนกตามอายุ ปรากฏว่า ช่วงอายุ 38 - 47 ปี มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 27.00 รองลงมา คือ ช่วงอายุ 48 - 57 ปี จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 23.95 ส่วนที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ อายุ 68 ปี ขึ้นไป จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.56

เมื่อจำแนกระดับการศึกษา ปรากฏว่า ระดับประถมศึกษา มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 49.03 รองลงมา คือ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 28.41 ส่วนที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ ระดับประถมศึกษาและระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.28

เมื่อจำแนกตามอาชีพ ปรากฏว่า อาชีพเกษตรกร มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 251 คน คิดเป็นร้อยละ 69.92 รองลงมา คือ อาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 19.22 ส่วนที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ อาชีพพนักงานเอกสาร จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.67

ตอนที่ 2 ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบล
กรุง อำเภอหัวยแสลง จังหวัดนครราชสีมา ปรากฏดังตาราง 5 - 12 ดังนี้

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลกรุง โดยภาพรวมและรายค้าน

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. ด้านการเมืองและการบริหาร	3.23	0.42	ปานกลาง
2. ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	3.69	0.67	มาก
3. ด้านการให้บริการทั่วไป	4.11	0.60	มาก
รวมเฉลี่ย	3.67	0.50	มาก

จากตาราง 5 พนว่าความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลกรุง อำเภอหัวยแสลง จังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.67$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายค้านพบว่า ด้านการเมืองและการบริหาร อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านอื่นๆ อยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงไปหาต่ำ คือ ด้านการให้บริการทั่วไป ($\bar{X} = 4.11$) รองลงมาคือ ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 3.69$) และด้านการเมืองและการบริหาร ($\bar{X} = 3.23$) ตามลำดับ

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลกรุงรด ด้านการเมืองและการบริหาร โดยภาพรวมและรายข้อ

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
ด้านการเมืองและการบริหาร			
1. มีการจัดเวทีประชาคมเพื่อให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง	3.28	0.51	ปานกลาง
2. เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล	3.29	0.60	ปานกลาง
3. มีการนำความคิดเห็นของประชาชนไปประกอบการวางแผนนโยบายพัฒนาท้องถิ่น	3.04	0.77	ปานกลาง
4. มีการดำเนินงานตามแผนพัฒนาตำบลตามลำดับความสำคัญของโครงการ	3.21	0.64	ปานกลาง
5. มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเข้ารับฟังการประชุมสภากองค์กรบริหารส่วนตำบล	3.02	0.72	ปานกลาง
6. มีการรายงานผลการประชุมสภากองค์กรบริหารส่วนตำบลให้ประชาชนทราบ	3.08	0.71	ปานกลาง
7. มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเข้าใจในสิทธิ์ตนเองต่อการพัฒนาท้องถิ่น	3.36	0.71	ปานกลาง
8. จัดให้มีผู้แทนหมู่บ้านเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดซื้อจัดจ้างขององค์กรบริหารส่วนตำบล	3.45	0.66	ปานกลาง
9. มีการเปิดเผยข้อมูลไว้ในที่เปิดเผยเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างขององค์กรบริหารส่วนตำบล	2.96	0.82	ปานกลาง
10. การประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับทราบข้อมูลข่าวสารของทางราชการอย่างสม่ำเสมอ	3.59	0.60	มาก
รวมเฉลี่ย	3.23	0.42	ปานกลาง

จากตาราง 6 พนว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลกรุงรด ยังเกือบทั่วไปแต่ลง จึงหัวดันคราชสีมา ด้านการเมืองและการบริหาร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.23$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 10. อยู่ในระดับมาก ส่วนข้ออื่นๆ อยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 10. มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับทราบข้อมูลข่าวสารของทาง

ราชการอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 3.59$) รองลงมาคือ ข้อ 8. จัดให้มีผู้แทนหมู่บ้านเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดซื้อจ้างขององค์กรบริหารส่วนตำบล ($\bar{X} = 3.45$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อ 9. มีการเปิดเผยข้อมูลไว้ในที่เปิดเผยเกี่ยวกับการจัดซื้อจ้างขององค์กรบริหารส่วนตำบล ($\bar{X} = 2.96$)

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลกรุงรด ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยภาพรวมและรายข้อ

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม			
11. มีการรณรงค์ปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง	3.76	0.80	มาก
12. มีการจัดกิจกรรมปลูกต้นไม้เพื่ออนุรักษ์และฟื้นฟูธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายในตำบล	3.82	0.80	มาก
13. มีการกำหนดมาตรการเพื่อควบคุมคุณภาพไม่ให้มีการบุกรุกทำลายป่าสาธารณะภายในตำบล	3.62	0.87	มาก
14. มีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่ประชาชนในการใช้ประโยชน์จากป่าและที่ดินให้เกิดประโยชน์สูงสุด			
15. มีการรณรงค์ให้ประชาชนในพื้นที่คุ้มครองฯ แหล่งน้ำในตำบลลดอยู่เสมอ	3.75	1.80	มาก
16. มีการให้ความรู้แก่ประชาชนในการจัดการขยะตัวบทเนื่องอย่างถูกวิธี	3.75	0.89	มาก
17. มีการจัดสถานที่ทึ่งทำลายขยะภายในหมู่บ้านอย่างถูกต้องและเหมาะสม	3.67	0.93	มาก
18. มีการจัดสร้างสาธารณูปโภคเพื่อเป็นสถานที่พักผ่อนและออกกำลังกายภายในตำบล	3.64	1.90	มาก
	3.52	1.07	มาก
รวมเฉลี่ย	3.69	0.67	มาก

จากตาราง 7 พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลกรถ อำเภอห้วยแตลง จังหวัดนราธิวาส ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.69$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมากเช่นกันข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 12. มีการจัดกิจกรรมปลูกต้นไม้เพื่อนรักษ์และฟื้นฟูธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายในตำบล ($\bar{X} = 3.82$) รองลงมาคือ ข้อ 11. มีการรณรงค์ปลูกจิตสำนึกระยะนี้ให้ประชาชนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.75$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อ 18. มีการจัดสถานสาธารณณะเพื่อเป็นสถานที่พักผ่อน และออกกำลังกายภายในตำบล ($\bar{X} = 3.52$)

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลกรถ ด้านการให้บริการทั่วไปโดยภาพรวมและรายข้อ

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
ด้านการให้บริการทั่วไป			
19. เข้าหน้าที่พูดจาสุภาพ อัธยาศัยดี แต่งกายสุภาพ การวางตัวเรียบร้อยเหมาะสม	4.42	0.73	มาก
20. เข้าหน้าที่ให้บริการด้วยความเต็มใจ รวดเร็ว และ เอาใจใส่	4.46	0.75	มาก
21. เข้าหน้าที่ให้คำแนะนำ ตอบข้อซักถามได้อย่างชัดเจนถูกต้องน่าเชื่อถือ	4.54	2.22	มากที่สุด
22. เข้าหน้าที่สามารถแก้ไขปัญหา อุปสรรคที่เกิดขึ้น ได้อย่างเหมาะสม	4.10	0.81	มาก
23. มีช่องทางการให้บริการที่หลากหลาย	3.84	0.79	มาก
24. ขั้นตอนการให้บริการมีระบบ ไม่ยุ่งยาก ชัดเจòn มีความชัดเจน สะดวกและรวดเร็ว	3.89	0.79	มาก
25. มีผู้ดำเนินขั้นตอนและระยะเวลาการให้บริการ อย่างชัดเจน	3.97	0.78	มาก
26. ขั้นตอนการให้บริการแต่ละขั้นตอนมีความสะดวก รวดเร็ว	3.86	0.79	มาก
27. มีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในสถานที่ ให้บริการ เช่น น้ำดื่ม ที่จอดรถ ห้องน้ำ	4.09	1.77	มาก

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
ด้านการให้บริการทั่วไป			
28. มีเครื่องมือ อุปกรณ์ และระบบในการบริการข้อมูล	3.97	0.78	มาก
29. มีการจัดผังการให้บริการและการใช้อาคารไว้อย่างชัดเจน สะดวก และเหมาะสม	3.96	0.76	มาก
30. อาคารสถานที่มีความสะดวกปลอดภัย	4.20	0.42	มาก
รวมเฉลี่ย	4.11	0.60	มาก

จากตาราง 8 พบร่วมกันว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วน ตำบลลงรอด อำเภอหัวขัยແถลง จังหวัดนครราชสีมา ด้านการให้บริการทั่วไปโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบร่วมกันว่า ข้อ 21. อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนข้ออื่นๆ อยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 21. เจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำ ตอบข้อซักถาม ได้อย่างชัดเจนถูกต้อง น่าเชื่อถือ ($\bar{X} = 4.54$) รองลงมาคือ ข้อ 20. เจ้าหน้าที่ให้บริการด้วยความเต็มใจ รวดเร็ว และเอาใจใส่ ($\bar{X} = 4.46$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อ 26. ขั้นตอนการให้บริการแต่ละขั้นตอนมีความสะดวก รวดเร็ว ($\bar{X} = 3.86$)

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ปรากฏผลดังตาราง 9 ดังนี้

ตาราง 9 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

ที่	ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ	จำนวน	ร้อยละ
1.	ควรมีการเปิดเผยข้อมูลไว้ในที่เปิดเผยเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างขององค์กรบริหารส่วนตำบล	22	25.88
2.	ควรจะมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเข้ารับฟัง การประชุมสภาองค์กรบริหารส่วนตำบลให้มากขึ้น	18	21.18
3.	ควรมีการรายงานผลการประชุมสภาองค์กรบริหารส่วนตำบลให้ประชาชนทราบ	15	17.65

ตาราง 9 (ต่อ)

ที่	ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
4.	ต้องการให้นำความคิดเห็นของประชาชนไปประกอบการวางแผนนโยบายพัฒนาท้องถิ่นมากขึ้น	12	14.12
5.	อยากรู้หรือมีการจัดเวทีประชาคมเพื่อให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นมากกว่าปีละ 1 ครั้ง	11	12.94
6.	อยากรู้หรือมีการจัดส่วนสาธารณะเพื่อเป็นสถานที่พักผ่อน และออกกำลังกายภายในตำบล	7	8.23
รวม		85	100

จากตาราง 9 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่มีจำนวนมากที่สุดคือ ความมีการเปิดเผยข้อมูลไว้ในที่เปิดเผยเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล คิดเป็นร้อยละ 25.88 รองลงมา คือ ควรจะมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเข้ารับฟังการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลให้มากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 21.18 ความมีการรายงานผลการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลให้ประชาชนทราบ คิดเป็นร้อยละ 17.65 ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลกรุงรด อำเภอหัวยแลง จังหวัดนครราชสีมา ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. วิธีดำเนินการวิจัย
3. สรุปผลการวิจัย
4. อภิปราย
5. ข้อเสนอแนะ
 - 5.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้
 - 5.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลกรุงรด อำเภอหัวยแลง จังหวัดนครราชสีมา

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลกรุงรด อำเภอหัวยแลง จังหวัดนครราชสีมา รวม 9 หมู่บ้าน จำนวน 3,191 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้จากการสุ่มจากประชากร โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของท่าเรือ ขามาเน่ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95.5% และระดับความคาดเคลื่อน $\pm 5\%$ ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 359 คน แล้วทำการสุ่มให้กระจายไปยังหมู่บ้านต่างๆ ตามสัดส่วน ด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำในการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แล้วนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับประชาชนในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลหัวยแคน อำเภอหัวยแลง จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 30 คน ซึ่งมีลักษณะคล้ายกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟ่า ตามวิธีของ cronbach ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.8975

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ขอความร่วมมือจากนักพัฒนา
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ส่งหนังสือ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลลงรถ อำเภอ
หัวயແຄລງ จังหวัดนครราชสีมา เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บ
รวบรวมข้อมูล โดยจำแนกแบบสอบถามให้กับลูกตัวอย่างที่เป็นประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหาร
ส่วนตำบลลงรถ อำเภอหัวຍແຄລງ จังหวัดนครราชสีมา แล้วเก็บแบบสอบถามด้วยตนเองจากกลุ่ม
ตัวอย่าง เพื่อนำกลับมาตรวจสอบหาความสมบูรณ์และความถูกต้องของแบบสอบถาม แบบสอบถาม
จำนวน 359 ฉบับ เก็บรวบรวมมาได้ 359 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

4. การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล
โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ด้วยการแยกแยะความถี่ หาค่า
ร้อยละ

4.2 ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลลงรถ
อำเภอหัวຍແຄລງ จังหวัดนครราชสีมา วิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ย และหาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่เป็นคำแนะนำป้ายเปิด ใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหาโดยจัดคำขอ
เข้าประเด็นเดียวกัน แล้วทำการแยกแยะความถี่ และหาค่าร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล
ลงรถ อำเภอหัวຍແຄລງ จังหวัดนครราชสีมา ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลลงรถ อำเภอ
หัวຍແຄລງ จังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงไป
หาต่ำ ได้แก่ ด้านการให้บริการทั่วไป ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้าน
การเมืองและการบริหาร ตามลำดับ

2. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่มีจำนวนมากที่สุดคือ ควรมีการเปิดเผยข้อมูลไว้ในที่
เปิดเผยเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล รองลงมา คือ ควรจะมีการประชาสัมพันธ์
ให้ประชาชนเข้ารับฟังการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลงรถ อำเภอหัวຍແຄລງ จังหวัด
นครราชสีมา ให้มากขึ้น และควรมีการรายงานผลการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลให้
ประชาชนทราบ ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกรุงรัตน์ อำเภอหัวยแಡง จังหวัดนครราชสีมา ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกรุงรัตน์ เพื่อหาแนวทางที่จะแก้ไขและส่งเสริมพัฒนาการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น แนะนำที่กันพบอันจะเป็นข้อมูลให้องค์กรนำไปวางแผนปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงาน ผู้วิจัยได้อภิปรายผล ดังนี้

1. จากการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกรุงรัตน์ อำเภอหัวยแಡง จังหวัดนครราชสีมา พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเกิดจากองค์การบริหารส่วนตำบลกรุงรัตน์มีแนวโน้มที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง เกิดประสิทธิภาพและประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน ภายใต้อำนวยหน้าที่ ระบุชนิด กฎหมายที่กำหนด และเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี ตามแนวคิดและวิสัยทัศน์ของผู้บริหารซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิตยา สมัคคี (2552 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทั่วราช อำเภอตาพระยา จังหวัดสระบุรี ว่า ผลการวิจัยพบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 จากผลการวิจัย ด้านการเมืองและการบริหาร พบว่า การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกรุงรัตน์ อำเภอหัวยแಡง จังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลกรุงรัตน์ ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองและการบริหาร เช่น การแสดงความคิดเห็นและความต้องการของประชาชน เพื่อกำหนดเป็นแนวโน้มโดยหากจะมองลึกๆ ไปตามข้อคิดเห็นของอาชีวกรรมการดำเนินงานหลายเรื่องที่ประชาชนต้องการให้มีการดำเนินงานเพิ่มมากขึ้นกว่าปัจจุบัน เช่น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร การมีส่วนร่วมในการจัดซื้อจัดจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล และการให้ประชาชนเข้ามามีบทบาทในการกำหนดนโยบายมากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ จึงทำให้ผลการวิจัยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ นภสธ ภูบาลชื่น (2551 : 54 - 56) ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลหัวยแಡง อำเภอหัวยแಡง จังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่า ด้านการเมือง - การบริหารอยู่ในระดับปานกลาง

2.2 จากผลการวิจัย ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พบว่า การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกรุงรัตน์ อำเภอหัวยแಡง จังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องจากผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลกรุงรัตน์ได้มีนโยบายที่จะอนุรักษ์พื้นที่ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ควบคู่กับการพัฒนาด้านอื่นๆ และยังได้มีวิสัยทัศน์ คือ ป้าเจียวในสีปี ถนนดีทั้งตำบล โดยได้คำนึงถึงการอนุรักษ์และพื้นที่ธรรมชาติในท้องถิ่น พร้อมทั้งปรับปรุงทัศนียภาพของชุมชนให้น่าอยู่ และยังรณรงค์ปลูกจิตสำนึกให้แก่ประชาชนร่วมกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติใน

ท้องถิ่นของตน ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัฐกร ตามไชสง (2554 : บทคัดย่อ) ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการวิจัยพบว่าด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2.3 จากผลการวิจัย ด้านการให้บริการทั่วไป พบว่า การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกรถ อำเภอหัวยแอล จังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลกรถ ได้ดำเนินงานตามเจตนาที่มีแห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ที่กำหนดให้ดำเนินการกิจการจัดบริการสาธารณูปโภคสู่ทุกค้าน สร้างผลให้การจัดบริการทั่วไปเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล ประชาชนได้รับความสะดวก และมีความพึงพอใจในการได้รับบริการจากองค์การบริหารส่วนตำบลกรถ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐนันท์ อนันตสินธัย (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณูปโภคขององค์การบริหารส่วนตำบลลาดท่าแล้ว อำเภอป้านแขวง จังหวัดชัยภูมิ ผลการวิจัยพบว่าด้านงานบริการทั่วไป โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเกิดจากองค์การบริหารส่วนตำบลท่าแล้งยังขาดการปรับปรุงพัฒนาเครื่องมือด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในการให้บริการประชาชนให้มีความสะดวก รวดเร็ว ทันกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของโลกยุคปัจจุบันข่าวสารที่ลับไว อีกทั้งยังจะต้องพัฒนาบุคลากรในสังกัดให้เข้ารับการฝึกอบรมด้านการใช้เทคโนโลยีและการให้บริการที่คิดแก่ประชาชน พร้อมทั้งด้านอาคารสถานที่ควรปรับปรุงภูมิทัศน์ให้มีที่พักผ่อนหย่อนใจ สำหรับประชาชนที่มาติดต่อใช้บริการกับองค์การบริหารส่วนตำบล

3. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่มีจำนวนมากที่สุดคือ ควรมีการเปิดเผยข้อมูลไว้ในที่เปิดเผยเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลกรถ อำเภอหัวยแอล จังหวัดนครราชสีมา ทั้งนี้อาจเกิดจากในแต่ละปีงบประมาณ องค์การบริหารส่วนตำบลกรถ ได้มีการจัดตั้งงบประมาณเพื่อการจัดซื้อจ้างเป็นจำนวนมาก แต่ยังขาดช่องทางที่หลากหลายในการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้ทราบ เพราะการแจ้งประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลกรถ นั้น เพียงแต่ทำหนังสือส่งถึงผู้ใหญ่บ้านและสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ในการประชาสัมพันธ์ตามหอกระจายข่าว ซึ่งเป็นเพียงช่องทางเดียว ดังนี้จะต้องมีการส่งข้อมูลข่าวสารผ่านหลายช่องทาง เช่น สถานีวิทยุชุมชน ป้ายประชาสัมพันธ์ วารสารแผ่นพับหรือทางอินเตอร์เน็ต เพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการดำเนินงาน ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปราณี ศุภะสมสาร (2553 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านไทร อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ ที่มีจำนวนมากที่สุดคือ ประชาชนต้องการให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีการเปิดเผยข้อมูลการจัดซื้อจ้างไว้ในที่เปิดเผย

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปประเด็นความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลลงรถ อำเภอหัวยแಡง จังหวัดนครราชสีมา เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและแก้ไขให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น ดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 จากผลการวิจัย พบร่วมกันว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลลงรถ อำเภอหัวยแಡง จังหวัดนครราชสีมา ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการให้บริการทั่วไป ดังนี้องค์การบริหารส่วนตำบลลงรถต้องรักษาส่วนด้านนี้ไว้เพื่อเป็นการเพิ่มจุดแข็งหรือประสิทธิภาพในการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลลงรถให้ดียิ่งขึ้น และเป็นที่พึงพอใจของประชาชนในท้องถิ่นมากขึ้นกว่าปัจจุบัน ผู้บริหารควรมีการปรับปรุงพัฒนาเครื่องมือด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในการให้บริการประชาชนให้มีความสะดวก รวดเร็ว ทันกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของโลกยุคข้อมูลข่าวสารที่ลับไว อีกทั้งยังต้องพัฒนาบุคลากรในสังกัดให้เข้ารับการฝึกอบรมด้านการใช้เทคโนโลยีและการให้บริการที่ดีแก่ประชาชน พร้อมทั้งด้านอาคารสถานที่ควรปรับปรุงภูมิทัศน์ให้มีที่พักผ่อนหย่อนใจ สำหรับประชาชนที่มาติดต่อใช้บริการกับองค์การบริหารส่วนตำบลลงรถ

1.2 จากผลการวิจัย พบร่วมกันว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลลงรถ อำเภอหัวยแಡง จังหวัดนครราชสีมา ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการเมืองและการบริหาร ดังนี้องค์การบริหารส่วนตำบลลงรถต้องรณรงค์ประชาสัมพันธ์ด้านการเมืองและการบริหารให้มากขึ้น เพื่อให้ประชาชนได้รับทราบข้อมูลข่าวสารการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลลงรถให้มากยิ่งขึ้น ผู้บริหารจำเป็นจะต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนมามีส่วนร่วมทั้งด้านการเมืองและการบริหาร โดยมีการประชาสัมพันธ์การดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ทั้งที่ได้ดำเนินการแล้ว หรือกำลังดำเนินการ ว่ามีส่วนเกี่ยวข้องหรือมีผลกระทบอย่างไรกับประชาชนให้มากยิ่งขึ้น เช่น ผ่านทางกระจายข่าวของหมู่บ้าน สถานีวิทยุชุมชน วารสาร หรือแผ่นพับ เป็นต้น ซึ่งจะเป็นการเปิดโอกาสการรับรู้ข่าวสารหลากหลายทางแก่ประชาชน ทำให้เกิดความโปร่งใสในการดำเนินงาน ส่งผลให้เกิดความเชื่อมั่นต่องค์การบริหารส่วนตำบลลงรถ

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อื่นๆ

2.2 ควรศึกษาค้นคว้าเชิงคุณภาพเกี่ยวกับเรื่องการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อเจาะลึกถึงสาเหตุ การแก้ไขและปัจจัยที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

2.3 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบกับความคิดเห็นต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่ใกล้เคียง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกศักดิ์ แสงเงินอ่อน. (2546). ความคิดเห็นของประชาชนต่อการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นเฉพาะกรณีศึกษาเทศบาลตำบลเวียงป่าเป้า อำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย. ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- กันยา สุวรรณแสง. (2540). จิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : บริษัทรวมสาส์นจำกัด.
- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2554). ข้อมูลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. ค้นเมื่อ 23 สิงหาคม 2554 : จาก <http://www.thaiocaladming.go.th./work/apt.htm>.
- กวิสรา สุวรรณบุตร. (2551). การศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารในการบริหารงานส่งเสริมการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเดิงนกทา จังหวัดยโสธร. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.
- โภวิทย์ พวงงาม. (2548). การปักครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพมหานคร : วิญญาณ.
- _____. (2552). การปักครองท้องถิ่นไทย หลักการและนิติใหม่อนาคต. กรุงเทพมหานคร : วิญญาณ.
- คณัฐนันท์ อนันต์สินชัย. (2547). ความคิดเห็นของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณูปการ บริหารส่วนตำบลตลาดท่าแฉ้ง อำเภอบ้านเขว้า จังหวัดชัยภูมิ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ช่อพฤกษ์ ผิวภู่. (2550). ความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเทศบาลตำบลชุมพลบุรี อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์. วิทยานิพนธ์ รป.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ชากร เทศบำรุง. (2544). ความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร เนพารมณ์เทศบาลเมืองศรีสะเกษ. ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ไชยวัฒน์ โคตุหา. (2552). ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหัวเรือ อำเภอวาปีปุ่น จังหวัดมหาสารคาม. ภาคนิพนธ์ รป.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ถวัลย์รัฐ วรเทพพุฒิพิพ. (2540). กำหนดและวิเคราะห์นโยบายสาธารณะ. กรุงเทพมหานคร : เสนารัฐ.

- เทพศักดิ์ บุณยรัตพันธุ์. (2536). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการสร้างประสิทธิภาพของการนำนโยบายการให้บริการแก่ประชาชนไปปฏิบัติกรณีศึกษาสำนักงานเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ พบ.ค. (การบริหารการพัฒนา). กรุงเทพมหานคร : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ธงชัย สันติวงศ์. (2540). พฤติกรรมองค์การ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- นพมาศ ธีรวедิน. (2539). จิตวิทยาสังคมกับชีวิต. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นภัสสร ภูนาลัชื่น. (2551). ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลหัวยแฉลง อำเภอหัวยแฉลง จังหวัดนครราชสีมา. ภาคบันทึก รป.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- นันทวัฒน์ บรรนานันท์. (2545). การปักครองท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร : วิญญาณ.
- นิตยา สมัคคี. (2552). ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทัพราช อําเภอตากพะยะ จังหวัดสระแก้ว. ภาคบันทึก รป.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- บุญชุม ศรีสะอาด. (2535). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : สุวิริยาสาส์น.
- ประทาน คงฤทธิ์ศึกษากර. (2537). การปักครองท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ประยูร กาญจนกุล. (2535). การปักครองท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. (2542). ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2. บุรีรัมย์ : คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2542). ஆப்சரக்டும் மைனிங் கார்ட்டும் நன்னு : மหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมชาติราช.
- ปราณี ศุขภัสดมสาร. (2553). ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านไทร อําเภอปะโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์. การค้นคว้าอิสระ รป.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ปริယาพร วงศ์อนุตร โกรจน์. (2544). จิตวิทยาการบริหารงานบุคคล. กรุงเทพมหานคร :
- ศูนย์สื่อสิริเมืองกรุงเทพมหานคร.
- พวงทอง โยธาไหய. (2545). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นกรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระ รป.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ไพรัช สุขสงญาติ. (2542). ความคิดเห็นของผู้นำท้องถิ่นต่อการดำเนินงานตามนโยบายเศรษฐกิจชุมชน พึ่งตนเองอําเภอดีมบางนาangบัว จังหวัดสุพรรณบุรี. ภาคบันทึก ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ไพบูล พ่วงพาณิช. (2531). วิธีวิจัย. กรุงเทพมหานคร : งานส่งเสริมและต่อราก กองบริการการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

มนิตย์ จุ่มปา. (2546). การศึกษาภูมายและการตอบข้อสอบภูมาย. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพมหานคร : นิติธรรม.

นาลี สุจิรพัฒนพงษ์. (2537). ความคิดเห็นของผู้ป่วยต่อสิทธิของตนในโรงพยาบาลรามาธิบดี.

วิทยานิพนธ์ วท.ม. พยาบาลศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
รศกนธ. รัตนเสริมพงศ์. (2546). เอกสารการสอนชุดวิชาการบริหารห้องถีน. กรุงเทพมหานคร : นำก้าง.

ราชกิจจานุเบกษา. (2551). ประกาศคณะกรรมการจ่ายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถีน.

ปรับปรุงครั้งล่าสุดเมื่อ 23 สิงหาคม 2554. แหล่งที่มา://www.ratchakitcha.soc.go.th

รัฐกร ตามไชย. (2554). ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลใน
เขตอำเภอเมือง. วิทยานิพนธ์ รป.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์). นวีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏนวีรัมย์.

ลิขิต ชีรเวคิน. (2539). การเมืองการปกครองของไทย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร :
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

วนพจน์ วิศรุตพิชญ์. (2537). คำบรรยายวิชาภูมายปกครองชั้นสูง 2. กรุงเทพมหานคร :
คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

วิรช วิรชันภารรณ. (2541). การบริหารเมืองหลวงและการบริหารห้องถีน. กรุงเทพมหานคร :
ไอ.เอส.พรีนติ้ง เฮส.

เวชยันต์ จันทร์เพชร. (2549). ความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มใช้น้ำต่อการดำเนินงานของกลุ่มผู้ใช้น้ำ
โครงการชลประทานสุรินทร์. วิทยานิพนธ์ รป.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์). นวีรัมย์ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนวีรัมย์.

ศรีสมบูรณ์ แย้มกมล. (2538). ความคิดเห็นของข้าราชการต่อศักยภาพในการบริหารงานสภาราชการ
ภายใต้พระราชบัญญัติสภาราชการ พ.ศ. 2537. ศึกษาเฉพาะจังหวัดเชียงใหม่. ภาคนิพนธ์ ศศ.ม.
(พัฒนาสังคม). กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

สุชา จันทร์เอม. (2542). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพาณิช.

สุนันทา อ่อนรัศมี. (2548). ความคิดเห็นของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการให้บริการของ
รถไฟฟ้ามหานคร. วิทยานิพนธ์ รป.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์). ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.

สุรินทร์ ทาซ้าย. (2554). ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล
โนนดินแดง. การศึกษาอิสระ รป.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์). นวีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏนวีรัมย์.

ส่วน ลีว์โนมนต์. (2548). **รัฐธรรมนูญกับการปักครองท้องถิ่น**. ค้นเมื่อ 16 พฤษภาคม 2554 :

จาก <http://www.schp.mi.th/ndc/thinktank/local%20admin.htm>

สมจิตต์ สุพรรณหัสดน์. (2545). **เทคนิคการทำงานในชุมชน**. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สมสิน เศษทอง. (2541). **ความคิดเห็นของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านต่อความเป็นไปได้ในการใช้ระบบงานสาธารณสุขฐานเป็นพื้นฐานของประชามติท้องถิ่น**. กรณีศึกษา อำเภอโกรกพระ จังหวัดนครสวรรค์. ภาคนิพนธ์ ศศ.น. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

สถาบันพระปกาเกล้า. (2545). **การกระจายอำนาจและการปักครองท้องถิ่นในประเทศไทย**.

กรุงเทพมหานคร : สถาบันพระปกาเกล้า.

องค์การบริหารส่วนตำบลลงรด. **แผนพัฒนาตำบลลงสามปี 2554 – 2556**. นครราชสีมา : สำนักงานปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลลงรด. อัสดำเน.

อมรศักดิ์ ศรีวิกรานต์โยธิน. (2549). **ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของเทศบาลตำบล กังแอน อําเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์**. วิทยานิพนธ์ รป.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

ออนไล ลีบากมี. (2551). **ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลละหารราย อําเภอละหารราย จังหวัดบุรีรัมย์**. ภาคนิพนธ์ รป.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

ภาควิชา

Buri Ram Rajabhat University

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

ที่ กศ ๐๔๔๕.๑๑ / ว ๒๘๘

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ ๓๐๐๐๐

๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.กระพัน ศรีวิจัย

ด้วย นายสันติสุข หมื่นอุดมสาน พนักศึกษาคณะบริโภคไทย หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลลงรด อำเภอหัวใหญ่แฉลง จังหวัดนครราชสีมา โดย มี รองศาสตราจารย์ประชัน คงเนวัน เป็นที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าทำเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดีเยี่ยง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการ ทำการวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อที่ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิบูล ลักษอนทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๘๘

ที่ กช ๐๔๔๔.๑๗/ ว ๒๕๖๘

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณสุวิษา อุเทนสุก

ด้วย นายสันติสุข หนึ่งในอุตสาห์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรู้ประภาคานภาษาสมัยใหม่พิทักษ์ภาษาไทยรู้ประภาคานภาษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลลงรถ อำเภอหัวยแฉลง จังหวัดนครราชสีมา โดยมี รองศาสตราจารย์ประจำ ตะเนวัน เป็นที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าทำเป็นผู้มีความรู้ความสามารถสามารถและประสบการณ์ในเรื่องน้อยอย่างดีเยี่ยม จึงขอความอนุเคราะห์จากทำเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำการวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อที่ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ดร. สุเมียบุรี

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเมียบุรี ลักษมีทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๖๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ ต่อ ๓๙๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๔.๑/ ว ๒๘๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณสมัย เพ็งลาก

ด้วย นายสันติสุข หนันอุคลส่าก์ นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลลงรอด อำเภอห้วยแตง จังหวัดครรภ์สima โดยมี รองศาสตราจารย์ประชัน กะเนวัน เป็นที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าทำนเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดีเยี่ยม จึงขอความอนุเคราะห์จากทำนเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำการวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อที่ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในทันตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

๒๕๖๕

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิบูล ตะทองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๔๔

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือในการวิจัย

ที่ กธ ๐๔๔๔.๑/๓๗๒

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ ๓๐๐๐๐

๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทบทลອงเครื่องมือในการวิจัย

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแกน

ด้วย นายสันติสุข หนันอุตสาห์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและการค้นคว้าอิสระ เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลลงกรณ์ อำเภอห้วยแกน จังหวัดนครราชสีมา โดยมี รองศาสตราจารย์ประจำคณะ เป็นที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ในกรณีนักศึกษามีความประสงค์ใน การทบทลອงใช้เครื่องมือในการวิจัยที่จะใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริงเพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือในการวิจัย

ดังนั้นจึงขออนุญาตให้ นายสันติสุข หนันอุตสาห์ ใช้เครื่องมือในการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างสำหรับ กำหนดการทำงานผู้ทำการวิจัยจะประสานในรายละเอียดอีกครั้ง มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่ง ว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากหัวหน้าค่ายดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

นิ ๖๘๘๘

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ตะทองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ ที่ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๕

ภาควิชานักเขียน

หนังสือขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ที่ กร ๐๕๔๔.๑๑/๓๒๓

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ ๓๐๐๐๐

๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลคงรถ

ด้วย นายสันติสุข แหงนอุสดำรง นักศึกษาคณะดับเบิลยูดูโอ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์บัณฑิต
สาขาวิชาการรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง ความคิดเห็น
ของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลคงรถ อําเภอห้วยแฉลง จังหวัดบุรีรัมย์
โดยการนี้นักศึกษามีความประสงค์เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถาม ผู้เกี่ยวข้องในการศึกษาวิจัย
ดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์อนุญาตให้นักศึกษาเข้าเก็บข้อมูลในหน่วยงานของท่านด้วย

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน
และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

& ๘๘๘

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ ต่อ ๓๔๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๘๘

ภาคผนวก ง

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเรื่อง
ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของ
องค์การบริหารส่วนตำบลลงรถ อําเภอห้วยແຄลง จังหวัดนครราชสีมา

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามดูนี้ใช้ประกอบการศึกษาวิจัยเรื่องความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลลงรถ อําเภอห้วยແຄลง จังหวัดนครราชสีมา
2. ขอความกรุณาท่านแสดงความคิดเห็นของท่านให้ตรงกับความจริงมากที่สุด ผลการศึกษานี้ผู้ศึกษาวิจัยจะนำไปประกอบการทำการค้นคว้าอิสระ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวรัญประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
3. แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลลงรถ จำนวน 3 ด้าน คือ ด้านการเมืองและการบริหาร ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ด้านการให้บริการทั่วไป
 - ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเพื่อให้ผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลลงรถ
4. โปรดตอบแบบสอบถามให้ครบถ้วน เพื่อความถูกต้องครบถ้วนในการวิเคราะห์ข้อมูล
5. แบบสอบถามนี้ใช้สำหรับเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัยเท่านั้น ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยจะเก็บเป็นความลับ ทั้งนี้ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์เป็นภาพรวมในเชิงวิชาการเท่านั้น ซึ่งจะไม่ก่อให้เกิดผลกระทบใดๆ ทั้งสิ้นต่อตัวท่าน

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ
นายสันติสุข หมั่นอุตส่าห์
นักศึกษาปริญญาโท สาขาวรัญประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าคำตอบที่ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. อายุ

() 18 – 27 ปี

() 28 – 37 ปี

() 38 – 47 ปี

() 48 – 57 ปี

() 58 – 67 ปี

() 68 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

() ประถมศึกษา

() มัธยมศึกษาตอนต้น

() มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า

() อนุปริญญา หรือเทียบเท่า

() ปริญญาตรี

() สูงกว่าปริญญาตรี

4. อาชีพ

() เกษตรกร

() รับจ้างทั่วไป

() ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว

() รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

() พนักงานบริษัทเอกชน

() อื่นๆ ระบุ.....

**ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของ
องค์กรบริหารส่วนตำบลลงรัถ อําเภอห้วยแฉลง จังหวัดนครราชสีมา**

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในตารางของการดำเนินงาน โดยมีรายละเอียดดังนี้

หมายเลขอารบิก	5	หมายถึง	มีการดำเนินงานมากที่สุด
หมายเลขอารบิก	4	หมายถึง	มีการดำเนินงานมาก
หมายเลขอารบิก	3	หมายถึง	มีการดำเนินงานปานกลาง
หมายเลขอารบิก	2	หมายถึง	มีการดำเนินงานน้อย
หมายเลขอารบิก	1	หมายถึง	มีการดำเนินงานน้อยที่สุด

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านการเมืองและการบริหาร					
1. มีการจัดเวทีประชาคมเพื่อให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง
2. เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล
3. มีการนำความคิดเห็นของประชาชนไปประกอบการวางแผนนโยบายพัฒนาท้องถิ่น
4. มีการดำเนินงานตามแผนพัฒนาตำบลตามลำดับความสำคัญของโครงการ
5. มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเข้ารับฟังการประชุมสภาองค์กรบริหารส่วนตำบล
6. มีการรายงานผลการประชุมสภาองค์กรบริหารส่วนตำบลให้ประชาชนทราบ
7. มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเข้าใจในสิทธิ公民权 ต่อการพัฒนาท้องถิ่น
8. จัดให้มีผู้แทนหมู่บ้านเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดซื้อจัดจ้างขององค์กรบริหารส่วนตำบล
9. มีการเปิดเผยข้อมูลไว้ในที่เปิดเผยเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างขององค์กรบริหารส่วนตำบล

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
10. มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับทราบข้อมูล ข่าวสารของทางราชการอย่างสม่ำเสมอ ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
11. มีการรณรงค์ปลูกจิตสำนึกระหว่างนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นอย่าง ต่อเนื่อง
12. มีการจัดกิจกรรมปลูกต้นไม้เพื่อนำเสนอและฟื้นฟู ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายในตำบล
13. มีการกำหนดมาตรการเพื่อควบคุมดูแลไม่มีการ บุกรุกทำลายป่าสาธารณะภายในตำบล
14. มีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่ประชาชนในการใช้ ประโยชน์จากป่าและที่ดินให้เกิดประโยชน์สูงสุด
15. มีการรณรงค์ให้ประชาชนในพื้นที่ดูแลรักษาแหล่งน้ำ ในตำบลอยู่เสมอ
16. มีการให้ความรู้แก่ประชาชนในการจัดการขยะด้วย ตนเองอย่างถูกวิธี
17. มีการจัดสถานที่ทึ่งทำลายขยะภายในหมู่บ้านอย่าง ถูกต้องและเหมาะสม
18. มีการจัดสวนสาธารณะเพื่อเป็นสถานที่พักผ่อน และ ออกกำลังกายภายในตำบล
ด้านการให้บริการทั่วไป					
19. เจ้าหน้าที่พูดจาสุภาพ อัธยาศัยดี แต่งกายสุภาพ การวางตัวเรียบร้อยเหมาะสม
20. เจ้าหน้าที่ให้บริการด้วยความเต็มใจ รวดเร็ว และ เอาใจใส่
21. เจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำ ตอบข้อซักถามได้อย่างชัดเจน ถูกต้องน่าเชื่อถือ

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
22. เจ้าหน้าที่สามารถแก้ไขปัญหา อุปสรรคที่เกิดขึ้น ได้อย่างเหมาะสม
23. มีช่องทางการให้บริการที่หลากหลาย
24. ขั้นตอนการให้บริการมีระบบ ไม่ยุ่งยาก ขับซ้อน มีความชัดเจน สะดวกและรวดเร็ว
25. มีผังลำดับขั้นตอนและระยะเวลาการให้บริการ อย่างชัดเจน
26. ขั้นตอนการให้บริการแต่ละขั้นตอนมีความสะดวก รวดเร็ว
27. มีการจัดสั่งอำนวยความสะดวกในสถานที่ให้บริการ เช่น น้ำดื่ม ที่จอดรถ ห้องน้ำ
28. มีเครื่องมือ อุปกรณ์ และระบบในการบริการข้อมูล สารสนเทศ
29. มีการจัดผังการให้บริการและการใช้อาคาร ไว้อย่างชัดเจน สะดวก และเหมาะสม
30. อาคารสถานที่มีความสะดวกปลอดภัย

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

คำแนะนำ ขอให้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการดำเนินการพัฒนาองค์กรบริหารส่วนตำบล กงรต อำเภอหัวยงແಡลง จังหวัดครรชสีมา

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยในครั้งนี้

นายสันติสุข หมั่นอุตสาห์
นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาธุรัฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏบูรีรัมย์

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Squared Multiple Correlation	Alpha if Item Deleted
A1	133.3333	67.8851	.2700	.	.8977
A2	133.0667	68.4092	.2737	.	.8972
A3	133.2000	66.7172	.4573	.	.8942
A4	133.2000	69.1310	.1357	.	.9002
A5	133.3000	67.1138	.3133	.	.8972
A6	133.3333	66.3678	.3237	.	.8978
A7	133.1667	68.2126	.1857	.	.9004
A8	133.2000	69.5448	.1116	.	.9000
A9	133.1667	62.1437	.8376	.	.8860
A10	133.3000	65.9414	.3593	.	.8969
B11	133.1667	62.1437	.8376	.	.8860
B12	133.2333	69.4264	.1245	.	.8998
B13	133.1000	68.9897	.1905	.	.8985
B14	133.2333	67.1506	.3481	.	.8962
B15	133.2000	65.6138	.5213	.	.8929
B16	133.2667	65.5816	.5208	.	.8929
B17	133.1667	68.2816	.2680	.	.8974
B18	133.3667	68.0333	.2568	.	.8979
C19	133.3667	66.7920	.3940	.	.8954
C20	133.1000	67.1966	.3617	.	.8959
C21	133.1667	67.9368	.3107	.	.8967
C22	133.0667	67.3747	.4110	.	.8950
C23	133.1667	62.1437	.8376	.	.8860
C24	133.1000	62.5069	.8198	.	.8866
C25	133.0333	64.2402	.7456	.	.8890
C26	133.0333	64.9989	.7633	.	.8896
C27	133.1000	64.0241	.7331	.	.8890
C28	133.0000	66.4828	.5800	.	.8926
C29	133.0333	65.8954	.6353	.	.8916
C30	133.0667	63.7195	.7881	.	.8881

Reliability Coefficients

N of Cases = 30.0 N of Items = 30

Alpha = .8975

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ – นามสกุล	สันติสุข หมื่นอุตส่าห์
วัน เดือน ปีเกิด	1 กรกฎาคม พ.ศ. 2522
สถานที่เกิด	บ้านหัวฝาย ตำบลคลองกอก อำเภอโน(po) จังหวัดบุรีรัมย์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	534 หมู่ที่ 9 หมู่บ้านเจริญมาศ ตำบลลำปลาญมาศ อำเภอลำปลาญมาศ จังหวัดบุรีรัมย์
ตำแหน่งหน้าที่การทำงาน	นักบริหารการศึกษา องค์กรบริหารส่วนตำบลลงรด อำเภอห้วยแตง จังหวัดนครราชสีมา
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2535 ประมาณศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดโพธิ์ชัย ตำบลคลองกอก อำเภอโน(po) จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. 2538 มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองสองห้องวิทยา อำเภอหนองสองห้อง จังหวัดขอนแก่น พ.ศ. 2541 มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหนองสองห้องวิทยา อำเภอหนองสองห้อง จังหวัดขอนแก่น พ.ศ. 2545 ครุศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกคอมพิวเตอร์ศาสตร์ สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. 2555 รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์